

Πραξικόπημα για την αποτροπή μιας ακόμα εξέγερσης στην Αίγυπτο

Ο Σίσουφος του Νείλου εξακολουθεί να σπρώχνει το βράχο

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

33η μέρα
απεργίας πείνας

**Λευτεριά
οτον Κώστα
Σακκά**

ΣΕΛΙΔΑ 11

6 δισ. για «πρακτική
όσκηση» ανέργων στην ΕΕ

**Χάντρες και
καθρεφτάκια σε
ιθαγενείς**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Το ΣΤΕ (ξανα)κουρελιάζει
κάθε έννοια νομιμότητας

**Νόμος είναι το
δίκιο των
χρυσοθήρων-
καπιταλιστών**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Πριμοδότηση
των τραπεζών
και όχι
καταπολέμηση
της
φοροδιαφυγής**

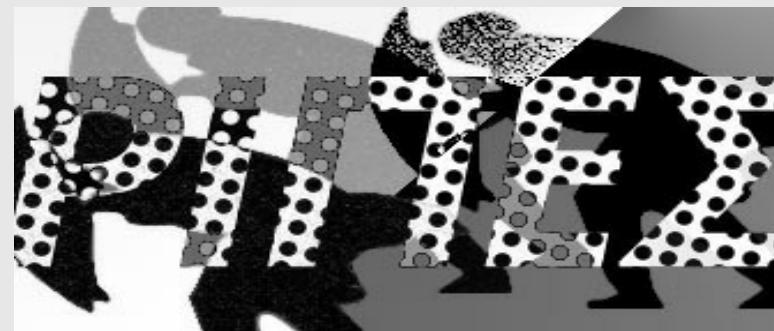
ΣΕΛΙΔΑ 9

Χαλκεύουν νέα δεσμά δίπλα στα παλιά

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

6/7: Μαλάου: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας (1964-1966) 6/7/1874: Προφυλάκιση Χαριλαού Τρικούπη για άρθρο του («Τις πτταίει;») κατά του βασιλιά 6/7/1935: Ο Γεωργίος Βλάχος σε άρθρο στην «Καθημερινή» χαρακτηρίζει τον Γεώργιο Β' «εστεμένο φελλό» 6/7/1937: Η ΣΕΕ ζητά από την κυβέρνηση καθέρωση της 4ης Αυγούστου ως εθνικής γιορτής και αργίας 6/7/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) στην πλατεία Συντάγματος 6/7/1971: Βόμβα στην είσοδο οικονομικών υπηρεσιών υπουργείου Προεδρίας («20 Οκτώβρη») 7/7: Βενεζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811) 7/7/1894: Γέννηση Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι 7/7/1939: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υπογράφει δήλωση μετανοίας ενώπιον του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου 7/7/1967: Συλλαμβάνονται πέντε κομμουνιστές που έγραφαν αντιδικτατορικά συνθήματα (Θεσσαλονίκη) 7/7/1972: Σύλληψη Κλάους Γίνσχεκ και Ιρμγκαρντ Μέλερ (RAF) 7/7/1979: Δύο βόμβες στις αποθήκες Πετζετάκι (ΕΛΑ) 7/7/2004: Βομβιστικές επιθέσεις στο Λονδίνο, 37 νεκροί, εκαποντάδες τραυματίες 8/7: Ημέρα κατά αλλεργίας 8/7/1949: Εκτέλεση φοιτητή Παύλου Παπαμερκούριου («χρυσός αετός») που ενέπνευσε τον Μίκη Θεοδωράκη στο «τραγούδι του νεκρού αδερφού» 8/7/1970: Βαριές καταδίκες στελεχών ΚΚΕ 9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816), Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας 9/7/1943: Αντιοτασιακοί φοιτητές σκεπάζουν με μαύρα πέπλα όλα τα ογάλματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης, επεισόδια, συλλήψεις 9/7/1947: Μαζικές συλλήψεις στελεχών Αριστεράς (Αθήνα) 9/7/1949: Ανακαλύπτονται σε κρύπτη (παλιά Κοκκινή) τυπογραφεία του ΚΚΕ, συλλήψεις στελεχών 9/7/1971: Βόμβα σε βυτιοφόρο «Εσσο Πάππας» (ΛΕΑ) 9/7/1986: Εκτέλεση πυρηνικού επιστήμονα «Siemens» Καρλ Χάντς Μπέκουτς (RAF) 10/7: Μπαχάμες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1973), Αλβανία: Ημέρα στρατού 10/7/1971: Ανδρέας Παπανδρέου, Στάθης Παναγιώτης και Νίκος Νικολαΐδης παραπέμπονται για παράβαση ΑΝ.509 περί «ανατροπής του καθεστώτος με βίαια μέσα» 10/7/1971: Βόμβες σε στρατοροχά ΕΗΣ και αυτοκίνητο «Esso Ραρράς» 10/7/1974: Σύλληψη μελών ΠΑΚ και ιλμακίου ΠΑΚ Μεγάλης Βρετανίας 10/7/1985: Βύθιση πλοίου «Rainbow Warrior» (Greenpeace) από γάλλους πράκτορες 11/7: Ημέρα πληθυσμών, Ακτή Ελεφαντοστού, Νίγρας, Ανω Βόλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Μογγολία: Εθνική γιορτή (1921) 11/7/1966: Συλλαλητήριο οινοπαραγωγών, 128 πολίτες και 72 χωροφύλακες τραυματίες (Θεσσαλονίκη) 11/7/1980: Δολοφονία γιατρού Βασιλή Τσιρώνη 11/7/1994: Βόμβα σε κτίριο πολυεθνικής ασφαλιστικής εταιρίας (ΕΛΑ-1η Μάρτη) 12/7: Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, Τσαντ, Κονγκό: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 12/7/1979: Βόμβα στα γραφεία «Αερολιμήν Αθηνών ΑΕ» που κατασκευάζει το αεροδρόμιο Σπάτων (ΕΛΑ) 12/7/2003: Εκρηκτικός μηχανισμός έξω από γραφεία «Alco» (ΛΕΔ) 12/7/2005: Εκρηκτικός μηχανισμός στο εργοτάξιο «Ακτωρ» ΛΕΔ.

● Ποιος είναι ο πιο αγαπημένος των ΜΜΕ στις μέρες μας; ●●● Ο Βενιζέλος, προφανώς ●●● Μέχρι να ρέει η μέρα που δια τον πετάξουν κι αυτόν σαν στυμμένη λεμονόκουπα, όπως κάπι άλλους «καταλληλότερους» του [όχι και τόσο μακρινού] παρελθόντος ●●● Ο Πλάγκαλος καθιέρωσε τον όρο «αναλώσιμοι» και συνεχώς δικαιώνεται ●●● Καμία αντίδραση από πλευράς γηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ για το άρθρο των Γκαλμπρέιτ-Μπαρουφάκη ●●● Λογικό. Αφού κατά παραγγελία γράφτηκε το άρθρο ●●● Μοιρά ο Εντι Ράμα στην Αλβανία, μοιρά ο ΣΥΡΙΖΑ, μοιρά οι κορδέλες στα στεφάνια στις κηδείες ●●● Τη «δύναμη της σημαίας και του έδουνος» επικαλέστηκε ο Σαμαράς ●●● Με τον ίδιο τρόπο σχηματίστηκε από τους δωσίλογους της Κατοχής η εδινοκροφούνη της μεταπολεμικής περιόδου ●●● Και νεκρούς ανέστησε ο τεκουροφόρος με την επίθεσή του κατά του Α. Παπανδρέου ●●● Ο Παπουτσής έκανε δήλωση, που κατέληγε με την ατάκα: ●●● «Ως εδώ η ανοχή και η σιωπή της σημερινής γε-

σίας του ΠΑΣΟΚ. Αιδώς Αργείοι» ●●● Λέτε να ετοιμάζουν τίποτα οι «παναδρεϊκοί» του ΠΑΣΟΚ; ●●● 'Η δα ξαναπέσουν Παπουτσής και σία στη χειμερία νάρκη που βρίσκονται εδώ κι ένα χρόνο; ●●● Πάλι στην κατάθλιψη μου τον ρίξατε τον Αντρέα τον Λοβέρδο ●●● Τον πιάζεται μιαδυο μέρες, για να δηλώσει ότι δια δώσει ψήφο εμπιστοσύνης για να μην πάμε σε εκλογές και μετά τίποτα ●●● Για «ειρήνη με δικαιοσύνη» μίλησε ο Ομπάμα στο Βερολίνο ●●● Και δεν συμπλήρωσε ότι αυτό «δεν αφορά την Παλαιστίνη ●●● Γυμνόστηθες Femen από

τη μια, παρθενοκοφίνες Antigones από την άλλη ●●● Ο Ιανός της αστικής ξεφτίλας ●●● Γιατί ο Σαχινίδης αρνήθηκε ν' αναλάβει υπουργείο, όταν του το προτείνει ο Βενιζέλος; ●●● Γιατί είναι η μόνη του ελπίδα να διασωθεί στις επόμενες εκλογές ●●● «Δε δα υπάρξει καμία απολύτως συγχώνευση με απώλεια δέσεων εργασίας» διαβεβαιώνει ο Μπουμπούκος ●●● Δεν χρειάζεται να ρωτήσουμε αν υπάρχει ένας (αριθμητικά 1) που να τον πιστεύει ●●● Να 'ταν κάνας άλλος, μπορεί να πέρναγε καμία αμφιβολία από το μυαλό, αλλά ο Μπουμπούκος... ●●●

Αντε, ρε λιγούρια, άσχετοι Ευρωπαίοι ●●● Φορούσε κάπι πουά γόβες με κόκκινο «στιλέτο» η δανέζα πρωθυπουργός και το κάνατε δέμα ●●● Να σας στείλουμε εμείς τη Θεοδώρα Τζάκρη να μείνετε κάγκελο ●●● Σαμαράς και Βενιζέλος διαγωνίστηκαν για το ποιος θα πρωτοπαρασημοφορήσει το «αφεντικό» της Cosco ●●● Κάπι αφρικανών φυλάρχους του 18ου αιώνα δύμιζαν ●●● «Δε μας χέζεις, ρε Νταλάρα» ●●● (Για το δακρύβρεχτο διαφημιστικό άρθρο στα «Νέα») ●●● Τελικά, έφυγε οριστικά από το ΠΑΣΟΚ η ομάδα Παναγιωτακόπουλου ή απλώς δήλωσε ότι έφυγε; ●●● Το φευγιό (ή δήλωση) είναι τυχαία ή παιζει ο Γιωργάκης; ●●● Τον πρώην υποδιοικητή της Αντιτρομοκρατικής και μετά της ΚΥΠ Φώτη Παπαγεωργίου έβαλε ο Μελισσανίδης στο ΔΣ της ΑΕΚ ●●● «...εδώ δεν μπαίνουν μπάτσοι και αιστυνομικοί» τραγουδούσε παλιά με καμάρι η «σκεπαστή» ●●● Γ' αυτό και εγώ γήπεδο δεν ξαναπατάω ●●● Ακόμα κι αν χτιστεί στη Νέα Φιλαδέλφεια ●●●

◆ Κάποιοι ΣΥΡΙΖΑίοι (της φράξιας Λαφαζάνη) δηλώνουν δεξιά κι αριστερά ότι δε γιουστάρουν κυβερνητική συνεργασία με τη ΔΗΜΑΡ και γενικά με δυνάμεις της «Κεντροαριστεράς», αλλά επιμένουν στη «συνεργασία της Αριστεράς». Στην οποία προφανώς ανήκουν ο τέως υπαρχηγός του Ακη, Κοτσακάς, ο πραξικοπηματίας εργατοπατέρας Ραφτόπουλος, ο μεγαλοδικηγόρος-μπιζίνεσμαν Μητρόπουλος και άλλοι του «πράσινου» αστερισμού.

◆ Τα αστικά ΜΜΕ εστίασαν στον καυγά Καμπένου-Στουρνάρα και όχι στην ουσία. Η ουσία είναι πως όλα τα ομόλογα που έχουν στα χαρτοφυλάκια τους διάφορα hedge funds, που αρνήθηκαν να μπουν στο «κούρεμα» του PSI πληρώνονται από το ελληνικό κράτος στο ακέραιο. Θυμίζουμε ότι ο Γκαλμπρέιθ και ο Μπαρουφάκης, στο περιβόλιο ΣΥΡΙΖΑ άρθρο τους στους New York Times, σημείωναν αυτό το γεγονός, γράφοντας (για να δείξουν ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας: «Άλλα οι τρά-

πεζες και τα hedge funds γνωρίζουν ότι το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού χρέους κατέχουν οι ευρωπαίοι φορολογούμενοι και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ενώ το υπόλοιπο κρατείται από επενδυτές, γιατί γνωρίζουν ότι θα αποπληρωθεί». ◆ «Βλέπω δυσκολίες, βλέπω ενορχηστρωμένες επιθέσεις πολιτικών κέντρων και απόρω πώς διαμορφώθηκαν κάποιοι δημοσιοκοπικά στοιχεία μέσα σε λίγες ώρες». Τι ακριβώς εννοεί ο Φώτης Κουβέλης; Οι «μαϊμουδίζονται» τα γκάλοπ; Και το κατάλαβε τώρα, που τον έστησαν στην οριογραφιή μεταξύ ζωής και θανάτου (3%); Ενώ όταν τον έδειχναν πάνω από 5%, πα-

ρά τη συμμετοχή της ΔΗΜΑΡ στη συγκυβέρνηση τα γκάλοπ μεταξύ της αστικής ξεφτίλας και της ουσίας, οι προσομοιώσεις στην οποία προσέτασε ο Βενιζέλος

προσομοιώσεις στην οποία προσέτασε ο Βενιζέλος

κρατίας.

Πάρις Κουκουλόπουλος

Εάν χρειαστεί να κλείσω νοσοκομεία, θα τα κλείσω.

Αδωνις Γεωργιάδης

Δεν θα είμαι ο υπουργός των απολύτων, αλλά της αξιολόγησης.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Εμείς δεν θεωρούμε δισβόλους ούτε τους συριζιάους. Και με την ίδια άνεση που συνεργαστήκαμε με τη ΝΔ μπορούμε να συνεργα-

πούμε με τον ΣΥΡΙΖΑ στη βάση μιας προγραμματικής συνεννόησης.

Θ. Μαργαρίτης (ΔΗΜΑΡ)

Για να καταφέρω να ψηφίσω ΣΥΡΙΖΑ δεν διαβάζω το πρόγραμμά του.

Γιάννης Βαρουφάκης

Υπάρχουν οι απαραίτητες συνθήκες, εάν το επιθυμούν οι κυβερνήσεις, ώστε τα ευρωπαϊκά θεματικά όργανα να έχουν την πλήρη ευθύνη για τις διασώσεις (σ. χωρίς το ΔΝΤ).

Ζοζέ-Μανουέλ Μπαρόζο

Η λεγόμενη μειοψηφηρία στον

στής παραδέχτηκε δημόσια ότι πήρε 3 εκατ. ευρώ από τον Μπερλουσκόνι για να αποσύρει την υποστήριξή του από την κυβέρνηση Πρόντι το 2008 και η Εισαγγελία δεν τον παρέπεμψε σε δίκη. Ξέρετε πώς ονομαζόταν το κόμμα του οποίου γερουσιαστής ήταν ο Ντε

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είναι ίσως ιδιαίτερα συμβολικό το

Τρέμουν το «ατύχημα»

Θέλει ο πρόεδρος ν' αγιάσει, μα οι διαβόλοι δεν τον αφήνουν. Ολα τα είχε εποιημένοι ο Σαμαράς: το προσκλητήριο για την επιστροφή στο μαντρί των απολωλότων προβάτων, τον απόλυτο έλεγχο των συνέδρων ώστε να εκλεγούν όλοι οι της πρεδρικής λίστας (ακόμα και ο Φαήλος που στο προηγούμενο συνέδριο τον μαύρισαν οι Νεοδημοκράτες), την εκλογή του νέου γραμματέα. Το σύντομο ήταν τόσο καλά οργανωμένο, που έχουμε την υποψία ότι ακόμη και η γαστρεντερίτιδα ήταν στο πρόγραμμα. Αντί, όμως, η επικαιρότητα ν' ασχολείται με τον προσωπικό θρίαμβο του Σαμαρά, διαφορούντος ακόμη του συνεδρίου ἀρχισεις ν' ασχολείται με διάφορους φαινογάλαζους «Μητσάρες» που μπήκαν ορμητικά στο πλάνο και το κατέλαβαν ολόκληρο.

Ολόκληρη την Κυριακή και το πρωί της Δευτέρας, οι πάντες ασχολούνταν με τον Βοριδή και μια αναφορά που έκανε στον Ανδρέα Παπανδρέου. Μια αναφορά που υπό άλλες περιστάσεις θα περνούσε απαρατήρητη, καθώς από τα πιο επίσημα δεξιά χειλή έχουν ακουστεί χειρότερα ενάντια στον ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ. Μέχρι πριν ένα χρόνο, ο Σαμαράς και οι συνεργάτες του, απταντώντας στις κατηγορίες των Πασόκων ότι ήταν η δισκυβέρνηση Καραμανλή που εκτροχίασε τον προϋπολογισμό και το έλλειμμα, έλεγαν τα ίδια ακριβώς που είπε ο Βοριδης. Τώρα, όμως, η ΝΔ συγκυβερνά με το ΠΑΣΟΚ, οπότε το τσεκούρι του πολέμου πρέπει να μπει στην ντουλάπα. Γ' αυτό απέκτησαν σημασία τα τετριμένα που είπε ο Βοριδης.

Κι ενώ το πρόγραμμα φαινόταν να καλμάρει, με τον Βοριδή να έχει πάρει εντολή να κρατήσει σήγη ασυρμάτου και τους Μαρκόπουλο-Σολδάτο να παίρνουν εντολή να στεί-

λουν αμέσως τις επιστολές επανόδου στη ΝΔ (με γλοιόδες γλείψιμο στον Σαμαρά), ήρθε λίγο πριν το μεσημέρι της Δευτέρας ο «γνωστός και μη εξαιρετέος» Πολύδωρας και τράβηξε πάνω του όλα τα φώτα της δημοσιότητας, προκαλώντας παροξυσμούς θυμού στο Μαξίμου και τη Συγγρού. «Βεβαίως και πρέπει να υπάρξει συνεργασία. Μας έπιασε η ευαισθησία για τη Χρυσή Αυγή, η οποία είναι ψηφισμένη από 600 χιλιάδες κόσμο, θα ψηφιστεί από ένα εκατομμύριο κι εμείς θα κάνουμε αναμνήσεις του συντάγματος της Βαΐμαρης», δήλωσε ο Πολύδωρας και σγουρά τα περί συνεργασίας με τη Χρυσή Αυγή δεν του ξέφυγαν.

Ο Πολύδωρας είναι πολιτικά ακροδεξιός, ΕΚΟΦίτης στα νιάτα του, αβερωφικός σαν τον Σαμαρά στη μεταπολίτευση, επίλεκτο στέλεχος της «λαϊκής Δεξιάς» (όπως αποκαλούνται στην «πολιτικά ορθή» διάλεκτο οι ακροδεξιοί της ΝΔ), χρημάτισε υπουργός του Καραμανλή του νεότερου, αλλά πήγε με τη Ντόρα και έπεισε στη δυσμένεια του σαμαρικού στρατόπεδου. Εμπειρούσε, όμως, έμμεσα, γιατί στο πατριντί μπορεί να έπαιρναν μέρος και τίποτα Πασόκοι και να προέκυπταν ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Εκμεταλλεύμενος, λοιπόν, μια συνάντηση με τη Δαμανάκη στο υπουργείο Εξωτερικών, έβγαλε ένα λογύδριο υπέρ της πολιτικής σταθερότητας, στέλνοντας μήνυμα σε Πασόκους και Νεοδημοκράτες: «Η πολιτική σταθερότητα είναι ένα αγάθο που το αντιλαμβάνονται και το αποζητούν όλοι οι Έλληνες. Γ' αυτό και όσοι δεν επικρότησαν ρητά, στην πραγματικότητα σιωπηρά κατανοούν πόσο σημαντική ήταν η απόφαση που πήραμε να σιωπηλός ο Γιακουμάτος. Βλέπετε, εν αντι-

θέσει με τον Βοριδη που θέλει να καταγράφει ως δελφίνος, απευθυνόμενος στο κομματικό ακροστήριο σε εθνική βάση, έχοντας εξασφαλισμένη την εκλογή του (εκλέγεται στην Αττική), ο Πολύδωρας κι ο Γιακουμάτος εκλέγονται στο «σφαγείο» της Β' Αθήνας και πρέπει να κάνουν για να βγουν στον αφρό.

Ο Πολύδωρας «χτύπησε» πρώτος και αιφνιδίασε τον Σαμαρά που δεν το περίμενε. «Περίεργη δηλωση... Γιατί είναι αυτονότο ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θα μπορούσε ποτέ να συνεργαστεί με τους νεοναζί», ήταν το αμήχανο σχόλιο της εκπροσώπου Τύπου της ΝΔ Αννας-Μισέλ Ασημακοπούλου. Ο Πολύδωρας έκανε το αναμενόμενο «μάζεμα» (χωρίς να πάρει τίποτα πίσω), αλλά τα πράγματα είχαν πάρει τη δική τους δυναμική. Η επάνοδος Μαρκόπουλου-Σολδάτου πέρασε εντελώς στο ντούκου, καθώς μάλιστα είχε προεξοφληθεί από μέρες στο χρηματιστήριο της «ενημέρωσης».

Σε βοήθεια του Σαμαρά έσπευσε ο Βενιζέλος, μολονότι το θέμα με τον Πολύδωρα δεν τον αφορούσε άμεσα. Εμπειρούσε, όμως, έμμεσα, γιατί στο πατριντί μπορεί να έπαιρναν μέρος και τίποτα Πασόκοι και να προέκυπταν ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Εκμεταλλεύμενος, λοιπόν, μια συνάντηση με τη Δαμανάκη στο υπουργείο Εξωτερικών, έβγαλε ένα λογύδριο υπέρ της πολιτικής σταθερότητας, στέλνοντας μήνυμα σε Πασόκους και Νεοδημοκράτες: «Η πολιτική σταθερότητα είναι ένα αγάθο που το αντιλαμβάνονται και το αποζητούν όλοι οι Έλληνες. Γ' αυτό και όσοι δεν επικρότησαν ρητά, στην πραγματικότητα σιωπηρά κατανοούν πόσο σημαντική ήταν η απόφαση που πήραμε να σιωπηλός ο Γιακουμάτος. Βλέπετε, εν αντι-

τούμε με σταθερότητα, προσποτή και συνάντηση. Οποιος δεν το καταλαβαίνει αυτό και υπονομεύει τις ψυχολογικές συμβολικές προϋποθέσεις σταθερότητας πλήττει την καρδιά του δημοσίου συμφέροντος».

Το δημόσιο συμφέρον ταυτίζεται με το προσωπικό συμφέρον του Βενιζέλου, του Σαμαρά και των κοινοβουλευτικών τους ομάδων. Αυτό υπενθυμίζει ο Βενιζέλος, λέγοντας προς τους δικούς του και τους συνετάρους ότι πρέπει να θάψουν τα παλιά τσεκούρια και να παρατήσουν κάθε αντιπαράθεση ανάμεσα στα δυο κόμματα, γιατί η κατάσταση είναι τόσο ασταθής που από το τίποτα μπορεί να προκύψει κάποιο «ατύχημα» που θα ρίξει την κυβέρνηση.

Στο χορό μπήκαν αμέσως και τα μεγάλα κανάλια, τα οποία άρχισαν να παίζουν το γνωστό παιχνίδι των «σκληρών διαπραγματεύσεων» με την τρόικα, προσπαθώντας να μεταφέρουν άλλο το «σαστέν». Εκρινώντας ότι η κυριαρχία του φόβου είναι το πιο σίγυρο χαρτί για να ελεγχθεί η επικαιρότητας και να μαζευτούν οι βουλευτές, μπροστά στον κίνδυνο να κατηγορηθούν ότι «υπονομεύουν την εθνική προσπάθεια της κυβέρνησης».

Οι σπασμαδικές αντιδράσεις του κυβερνητικού επιπλεόντος και η ταραχή που επικράτησε και στα δυο κόμματα (περισσότερο στο ΠΑΣΟΚ από αφορμή την υπόθεση Βοριδή) αποκαλύπτει το σαθρό έδαφος στο οποίο πατάει η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Οταν από κάποιες πολιτικές δηλώσεις προκαλείται τέτοιος ντόρος, τι θα γίνει αν προκύψει κάποιας κρίση τύπου EPT (η οποία ακόμη δεν έχει διευθετηθεί) ή αν χρειαστεί να πάρουν κάποια μέτρα έστω και σε θεσμικό επίπεδο (π.χ. ομαδικές απολύσεις);

■ Με βάρκα την ελπίδα

Κρητεία θύμιζε το πρόσωπο του Φώτη Κουβέλη στη διάρκεια της ομιλίας του στην ΚΕ της ΔΗΜΑΡ. Ξέρει πολύ καλά ότι παιζεί τα ρέστα του και κινδυνεύει να συνθλιβεί στο πρώτο παραπάτημα. Μπορεί να πήρε την ψηφοφορία με 77 υπέρ, 22 αποχές και 8 «παρών», ξέρει πολύ καλά όμως πως αυτό δεν σημαίνει τίποτα. Πριν από λίγο καιρό έχανε βουλευτές και στελέχη «από τ' αριστερά», τώρα βάλλεται «από τα δεξιά». Ούτε ένας υπέρ δύο, αλλά 182 στελέχη απ' όλη την Ελλάδα συνυπέργραψαν κείμενο που αναφέρει ότι «η ΔΗΜΑΡ με την απόφασή της να «εγκαταλείψει το καράβι» εμφανίστηκε να κάνει ένα δύλια στο κενό (...) επιστρέφοντας ουσιαστικά στα ειωθότα του αριστερού αρνητισμού». Ο στενότατος συνεργάτης του και άτυπο No 2 του κόμματος Σπύρος Λυκούδης τον στηρίζει μεν, αλλά δεν παραλείπει να τονίσει ότι η απόφαση αποχώρησης από την κυβέρνηση πάρθηκε «σε λάθος χρόνο, με λάθος τρόπο και με λάθος αφορμή».

Εκείνο που επιδιώκει αυτή τη στιγμή ο Κουβέλης είναι να κλείσει το στόμα όχι του Λυκούδη (αυτός ξέρει να το κλείνει μόνος του), αλλά των Μπίστηδων και των Ψαριανών, που έχουν ξεσαλώσει. Γ' αυτό και στη δευτερολογία του, απολογούμενος στην κυριολεξία, διοισεβαίνει ότι η ΔΗΜΑΡ «δεν θα είναι ούτε «ήπια εκδοχή» του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε θα πάει με τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά θα πορευεί με στόχο τη συγκρότηση του τρίτου πόλου στην πολιτική σκηνή της χώρας και δεν θα αποστέι από το δρόμο των μεταρρυθμίσεων». Δεν παρέλειψε επίσης να πει με νόημα: «Βλέπω δυσκολίες, βλέπω προβλήματα στην πολιτική σκηνή της χώρας και δεν θα αποφύγω επιστρέφοντας σε λίγες ώρες». Μ' άλλα λόγια, κάλεσε τα στελέχη της ΔΗΜΑΡ να μην πανικοβάλλονται και να του δείξουν εμπιστοσύνη, γιατί η αρθρογραφία στον αστικό Τύπο και η δημοσκόπηση της MRB είναι στημένα.

Τα στελέχη, βέβαια, γνωρίζουν ότι πάντοτε ο δημοσκοπήσεις στήνονται για να φτιάξουν κλίμα. Κι αν δένε κάτι στον Κουβέλη είναι πως δραπετεύοντας από την κυβέρνηση έχασε τα ΜΜΕ που έφτιαχναν κλίμα υπέρ της ΔΗΜΑΡ, χωρίς να διαθέτει κάτι άλλο για να αντικαταστήσει αυτή την απώλεια. Πώς και με ποιους θα φτιάξει τον «τρίτο πόλο»; Με τα καπετανάτα που έχουν στήσει διάφοροι Πασόκοι (Λοβέρδος, Μόσιαλος κ.ά.). Εδώ ο Μόσιαλος μόνο για οικογενειακό λόγους αρνήθηκε την πρόταση του Βενιζέλου να μπει στη σημερινή κυβέρνηση ως υφυπουργός αρμόδιος για την κρατική τηλε

Πραξικόπημα για την αποτροπή μιας ακόμα εξέγερσης στην Αίγυπτο

Στις 9 Μάρτη του 2011, τις μερές που η αστυνομία δεν μπορούσε να εξασφαλίσει την επιβίωση του δικτάτορα Μουμπάρακ και ο στρατός είχε αναλάβει δράση, συνέβη ένα γεγονός που γνώρισε τεράστια δημοσιότητα και πλημμύρισε με μίσος τις καρδιές των εξεγερμένων Αιγυπτίων. Ο στρατός έδιωξε τους διαδηλωτές από την Πλατεία Ταχρίρ και συνέλαβε 17 γυναίκες την ώρα που αποχωρούσαν. Οι στρατιώτες τις κακοποίησαν, τους έκαναν ιλεκτροσόκ και τις υπέβαλαν σε «τεστ παρθενίας», απειλώντας τες ότι θα τους απαγγείλουν κατηγορία για προνεία.

Ενα μήνα μετά και ενώ το περιστατικό εξακολουθούσε να συζητιέται και να προκαλεί οργή, ο αιγυπτιακός λαός πληροφορίθηκε για πρώτη φορά το όνομα ενός στρατηγού που ως τότε παρέμενε στην αφάνεια, καθώς διοικούσε τη στρατιωτική μυστική υπηρεσία. Ο στρατηγός Λιμπτελφράταχ αλλάζει, δείχνοντας ένα σπάνιο για στρατηγό επιχειρησιακό χάρισμα, δήλωσε ότι καλώς οι γυναίκες υποβλήθηκαν σε «τεστ παρθενίας», διότι στις διαδηλώσεις συμμετέχουν γυναίκες «ελευθερίων ηθών» και έπρεπε να προστατευθούν οι στρατιώτες από κατηγορίες για βιασμό γυναικών!

Αυτός ο συνδυασμός μουσουλμανικού πουριτισμού και στρατοκρατικής λογικής φαίνεται πως συγκίνησαν τον πρόεδρο Μόρσι, ο οποίος, δεκαέξι μήνες μετά από αυτή την πρώτη δημόσια εμφάνισή του, διόρισε τον Αλ Σίσι αρχηγό του στρατού, στη θέση του έως τότε αρχηγού στρατηγού Ταντάουι. Πολλοί θεώρησαν τότε, ότι ο Μόρσι ελέγχει και το στρατό. Στην πρωτιάτικότητα, ήταν η στρατιωτική ηγεσία (που στην Αιγύπτιο διευθύνει και μια πανίσχυρη καπιταλιστική μηχανή) που αποφάσισε να αποσύρει τον εκτεθειμένο επί Μουμπάρακ Ταντάουι με τον ευρισκό-

μενο επί μακρόν στο παρασκήνιο Σίσι. Ο Μόρσι απέλαβε την υπογραφή του στο διορισμό, για να τηρηθεί και το «δημοκρατικό» τυπικό.

Ο Αλ Σίσι, ως καλός στρατιωτικός και εκπρόσωπος της στρατιωτικής κάστας, δεν είχε κανένα δισταγμό να καθαιρέσει τον Μόρσι. Δεν του χρωστούσε καμιά προσωπική ευγνωμοσύνη που υπέγραψε το διάταγμα διορισμού του στην ηγεσία του στρατού. Άλλωστε, τέτοιες ευαισθησίες είναι άγνωστες στους στρατοκράτες. Το θέμα, όμως, δεν είναι η σχέση Μόρσι-Σίσι. Το θέμα είναι οι σχέσεις λαού-στρατού. Ο στρατηγός που με κυνισμό

υπερασπίστηκε δημόσια την κακοποίηση και τον σεξουαλικό εξευτελισμό γυναικών, έγινε δεκτός ως ο «ελευθερωτής του λαού», όταν πρώτα απήρθηνε τελεσίγραφο και μετά μ' ένα φύσημα των δυνάμεων που διοικεί σάρωσε τον Μόρσι. Το επικοινωνιακό του χάρισμα το έδειξε και πάλι, όταν λίγο πριν το φινάλε, έστειλε στρατιωτικά ελικόπτερα να κάνουν κύκλους πάνω από την Ταχρίρ, σέρνοντας τεράστιες αιγυπτιακές σημαίες.

Κύκνειο άσμα

Η 30ή Ιούνη του 2013 ήταν το κύκνειο άσμα του πρώτου εκλεγμένου προέδρου της Αιγύπτου, Μοχάμεντ Μόρσι, που έμεινε στην εξουσία μόλις ένα χρόνο. Αν και δύο μέρες πριν

Ο Σίσουφος του Νείλου

Χρονικό ενός προαναγγελθέντος τέλους

Από το βάλτο της δικτατορίας, από βάλτο της "δημοκρατίας". Μ' αυτόν τον τίτλο σχολιάζαμε πριν από έναν χρόνο την άνοδο στην εξουσία του υποψήφιου της αιγυπτιακής Μουσουλμανικής Αδελφότητας, Μοχάμεντ Μόρσι, όταν πήρε την πρωτιά στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών με 13.2 εκατομμύρια ψήφους και ποσοστό 51.73%, κερδίζοντας «στο νήμα» τον αντίπαλο του, Αχμέντ Σαφίκ (τελευταίο πρωθυπουργό του δικτάτορα Μουμπάρακ), ο οποίος πήρε 12.3 εκατομμύρια ψήφους και ποσοστό 48.27%.

Ο αιγυπτιακός λαός είχε να διαλέξει μεταξύ Σκύλλας και Χάρυβδης. Ενα μεγάλο ποσοστό (48%) επέλεξε να απέχει, εκφράζοντας την απογοήτευσή του. Κι είχε κάθε λόγο να το κάνει αυτό, δεδομένου ότι η Μουσουλμανική Αδελφότητα είχε κρατήσει εχθρική στάση απέναντι στην εξέγερση που γκρέμισε τον αμερικανόδουλο Μουμπάρακ.

Η άνοδος του Μόρσι στην εξουσία κάθε άλλο παρά «επάνοδος της δημοκρατίας» στη χώρα μπορούσε να θεωρηθεί. Εξίησε μετά τη νίκη του,

ο Μόρσι έχρισε τον εαυτό του αιγυπτίου Βοναπάρτη, εκδίδοντας διάταγμα με το οποίο έθετε όλες τις βασικές εξουσίες της Αιγύπτου (νομοθετικές, εκτελεστικές και δικαιοστικές), με εξαίρεση τον έλεγχο του στρατού, υπό τον απόλυτο έλεγχό του. Από τότε η Αιγύπτος θύμιζε καζάνι που βράζει. Οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις ποτέ δε σταμάτησαν όλον αυτόν το χρόνο, παίρνοντας συχνά ιδιαίτερα βίαιες μορφές. Τις τελευταίες μέρες οι οδομιχίες έφτασαν μέχρι την πυρπόληση των γραφείων της Αδελφότητος. Μάχες σώμα με σώμα, με νεκρούς, είχαμε τον περισσό Νοέμβρη και Δεκέμβρη έξω από το Προεδρικό Μέγαρο, μετά το πραξικόπετρα Μόρσι (την ίδια περίοδο που η χώρα έπεφτε στις... αγκάλες του ΔΝΤ, συνάπτοντας δανειακή σύμβαση 22 μηνών για ποσό 4.8 δισ. δολαρίων).

Ο Μόρσι κατόρθωσε να επικρατήσει πινγόντας στο αίμα τις διαδηλώσεις και υποβάλλοντας πολλούς συλληφθέντες σε σκληρά βασανιστήρια που καταγράφηκαν από σωρεία μαρτύρων που κατέθεσαν στη Διεθνή Αμνηστία. Η Διεθνής Αμνηστία

δημοσιοποίησε πρόσφατα έκθεση με τίτλο «Τα βασανιστήρια συνδέουν την αιγυπτιακή κυβέρνηση με το βάρβαρο παρελθόν», αποκαλύπτοντας το συνγκόνοιο καθεστώς του νέου αιγυπτιού προέδρου. Αγριοί ξυλοδαρμοί, βιασμοί, ηλεκτροσόκ, κρέμασμα με δεμένα τα χέρια (προσφρίλες βασανιστήριο επί Μουμπάρακ), έκθεση επί ώρα κρατούμενων γυμνών στο κρύο και στη βροχή το χειμώνα, εξευτελισμοί κάθε ειδούς, όπως να δένουν σχοινί στο λαιμό των κρατούμενων και να τους αναγκάζουν να βαδίζουν στα τέσσερα και να γαυγίζουν, ενώ οι βασανιστές τους φωτογράφιζαν καγχάζοντας, ήταν ορισμένα από τα «κατορθώματα» του νέου καθεστώτος που συνέχιζε την καταπίεση του λαού με δημοκρατικό μανδύα (για περισσότερα δες <http://www.eksegersi.gr/Eπικαιρότητα/18226.Αίγυπτος-Βασανιστήρια-και-μαύρη-προπαγάδα-από-το>

μάνδες, σύμφωνα με τους αριθμούς που δημοσίευσε το ίδιο το καθεστώς. Προκειμένου να πρετοιμούσε για τα χειρότερα, το υπουργείο Εσωτερικών της Αιγύπτου φρόντισε να παραγγειλεί 140 χιλιάδες κάνιστρα δακρυγόνων χωρίς σήμανση (για να μη φαίνεται η χώρα προελευσης), αξίας 2.55 εκατομμυρίων δολαρίων από τις ΗΠΑ! Την αποκάλυψη έκανε η αιγυπτιακή εφημερίδα «Al Masry al Youm» (22/2/13), που διέρρευσε και επιστολή, σύμφωνα με την οποία το υπουργείο Εσωτερικών ζητούσε από το υπουργείο Πολέμου να διευκολύνει τη μεταφορά 70.000 βομβών αερίου και 70.000 βλημάτων αερίου μεγάλου βεληνεούς, που παραγγέλθηκαν από τις ΗΠΑ, λόγω της «αυξανόμενης ανάγκης σε βόμβες αερίου για την αντιμετώπιση των διαδηλωτών!»

Τέσσερις μήνες μετά, ο αιγυπτιακός πρόεδρος βρέθηκε αντιμέτωπος με τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις που γνώρισε ποτέ η χώρα εναντίον του και πετάχτηκε σαν στυμμένη λεμονόκουπα από το στρατό, που έσπευσε να γλυτώσει το σύστημα από τα χειρότερα.

■ Χιλή

Το φοιτητικό κίνημα ξανά στο δρόμο

Πάνω από 100.000 διαδηλώτες κατέβηκαν την Τετάρτη 26 Ιουνίου στους δρόμους της Χιλής Σαντιάγο, με βασικό αίτημα την κατάργηση των διδάκτρων στα πανεπιστήμια της χώρας και την αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης για την παιδεία.

Από τις διαδηλώσεις δεν έλειψαν οι σφρόδες συγκρούσεις χιλιάδων νεολαίων με την αστυνομία, ενώ συμμετείχαν μαζικά δάσκαλοι, λιμενεργάτες και μεταλλωρύχοι από την εγχώρια βιομηχανία εξόρυξης χαλκού, ο οποίος αποτελεί βασικό εξαγωγικό προϊόν της Χιλής.

Την επομένη της μεγάλης φοιτητικής διαδηλωσης, εκατοντά-

δες πάνοπλοι μπάτσοι εισέβαλλαν τα ξημερώματα σε 20 σχο-

λαμβάνοντας 122 μαθητές. Τα συγκεκριμένα σχολεία ήταν εκλογικά κέντρα στις εκλογές που έγιναν την Κυριακή 30 Ιουνίου, από τις οποίες εκλέχτηκαν οι υπουργοί των προεδρικών εκλογών του ερχόμενου Νοέμβριου. Φυλακίζονται αικόμη και παιδιά έξι ετών, μολονότι ο ιστραήλινός στρατιωτικός νόμος, με βάση τον οποίο διώκονται, δεν επιτρέπει τη σύλληψη και καταδίκη παιδιών κάτω των δώδεκα χρονών.

Πολλά δημόσια πανεπιστήμια έχουν ιδιωτικοποιηθεί και έχουν επιβληθεί υψηλά διδακτήρια τα οποία αποκλείουν την πρόσβαση στα πανεπιστήμια των λαϊκών στραμάτων. Το φοιτητικό και μαθητικό κίνημ

εξακολουθεί να σπρώχνει το βράχο

(την Παρασκευή 28 Ιούνη) κατέβασε τους οπαδούς του για να κερδίσει τις εντυπώσεις, ενώ φει πων μεγάλων αντικυβερνητικών διαδηλώσεων που είχαν προσαναγγελθεί για τον ένα χρόνο από την άνοδό του στην εξουσία, δεν τα κατάφερε. Δεν είναι και λίγο, το κυβερνητικό «Άλ Αχράμ» να μεταδίει τη φιλοκυβερνητική συγκέντρωση της Παρασκευής μιλώντας για εκαποντάδες χλιάδες, ενώ δύο μέρες μετά, στην αντικυβερνητική διαδήλωση, να μιλά για εκαπομμύρια.

Σύμφωνα με το Reuters, που επικαλείται εκτιμήσεις εκπροσώπων του στρατού, δεκατέσσερα εκαπομμύρια διαδήλωσαν την περασμένη Κυριακή στις αιγυπτιακές πόλεις. Ο αριθμός φυσικά δεν μπορεί να επιβεβαιωθεί, όμως δίνει μια εικόνα της κατάστασης που διαμορφώθηκε στη χώρα των 84 εκαπομμύριων κατοίκων. Από τη στιγμή εκείνη, ο Μόρσι ήταν τελειομένος. Γ' αυτό και τη λύση ανέλαβε να δώσει σαν «από μηχανής θεός» ο στρατός, ο οποίος κινήθηκε ταχύτατα για να γιλτώσει το σύστημα από μια ακόμα εξέγερση. Λίγες ώρες μετά τη λήξη του δεύτερου τελεσγραφού που ζήτησε να ομαλοποιηθεί η κατάσταση, ο στρατός έριξε τον Μόρσι, πήρε τον έλεγχο των κρατικών ΜΜΕ και έσβησε το σήμα από τα τηλεοπτικά κανάλια που λειτουργούσε η Μουσουλμανική Αδελφότητα, ο επικεφαλής της πολιτικής πτέρυγας της οποίας συνελήφθη. Ο ίδιος ο Μόρσι, που τέθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό στην προεδρική κατοικία, κατήγγειλε το πραξικόπημα του στρατού, ζήτησε όμως «ειρηνική αντίσταση», καλώντας τους υποστηρικτές του να αποσύχουν από πράξεις βίας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι οι παζάρια του Μόρσι με το στρατό (μια μέρα πριν είχαν γίνει συναντήσεις του Μόρσι με τον Άλ Σίσι), στις οποίες ο Μόρσι παζάριζε πηγαδιά στη ζωή του, για να μην έχει την τύχη του Μουμπάρακ. Το αποτέλεσμα των παζαριών δε μπορούμε να το γνωρίζουμε, όμως και μόνο η δήλωση του Μόρσι για «ειρηνική αντίσταση» μας δίνει μια ιδέα για το τι έχει συμφωνηθεί. Άλλωστε, η Μουσουλμανική Αδελφότητα είναι εξπέρια στην πραγματισμό. Επί σειρά ετών βρισκόταν σε μια ιδιόμορφη συνύπαρξη με το καθεστώς Μουμπάρακ, το οποίο δεν της έδινε μεν πολιτικά δικαιώματα και ελπίδες συμμετοχής στην άσκηση της εξουσίας, της επέτρεψε όμως της μπτίζεις και το κοινωνικό έργο με όπλο τη μουσουλμανική φιλανθρωπία. Γ' αυτό και όταν

το καθεστώς Μουμπάρακ κατέρρευσε, έχοντας πνίξει το λαό στο αίμα, η Μουσουλμανική Αδελφότητα που ουδέποτε κάλεσε τους οπαδούς της να συμμετάσχουν στην εξέγερση, βρέθηκε να είναι η μόνη οργανωμένη πολιτική δύναμη και να κερδίσει βουλευτικές και προεδρικές εκλογές.

Συμφωνία κυρίων

Ο στρατός αναλαμβάνει την εξουσία μέχρι τις επόμενες εκλογές και ο Μόρσι θα συγκρατήσει τους οπαδούς του, για να αποτραπεί εμφύλιος πόλεμος, κερδίζοντας το κεφάλι του (και η Αδελφότητα το σύστημά της). Εποιητικό καθεστώς ως σύνολο γλιτώνει από μια ακόμη εξέγερση, η οποία φαινόταν να έχει φτάσει προ των πυλών. Ο στρατός που εμφανίζεται σαν «εκφραστής της λαϊκής θελησης»

και «υποστηρικτής» της επανάστασης που έριξε τον Μουμπάρακ πριν από δύο χρόνια, αναλαμβάνει να εξασφαλίσει την κοινωνική σταθερότητα στη χώρα.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Αίγυπτος είναι βυθισμένη σε οικονομική κρίση. «Η φτώχεια αυξάνεται, ο πληθωρισμός αυξάνεται. Είναι χειρότερα από την εποχή του Μουμπάρακ», αναφωνούσε ένας από τους διοργανωτές της συγκέντρω-

Το τελεσίγραφο της Ταμαρόντ

Δεν χωράει αμφιβολία, ότι τα εκαπομμύρια λαού που κατέβηκαν στους δρόμους των αιγυπτιακών πόλεων την περασμένη Κυριακή κατά του «δημοκρατικά εκλεγμένου» προέδρου της χώρας, Μοχάμεντ Μόρσι, δεν ήταν νοσταλγία του δικτάτορα Μουμπάρακ. Άλλωστε, η οργάνωση Ταμαρόντ (που σημαίνει Εξέγερση), η οποία ισχυρίζεται ότι συγκέντρωσε 22 εκαπομμύρια υπογραφές υπέρ της καθαίρεσης του Μόρσι, είναι αντίθετη και στο προγούμενο καθεστώς.

Αυτό φαίνεται από το κείμενο των υπογραφών, το οποίο δίνει μια εικόνα για τους λόγους που οδήγησαν σ' αυτή τη μαζική κινητοποίηση. Παραθέτουμε μεταφρασμένο από τα αγγλικά ολόκληρο το κείμενο της «αντάρτικης καμπάνιας», όπως ονομάστηκε η καμπάνια συλλογής υπογραφών, αλιευμένο από το διαδικτυακό τόπο της οργάνωσης (<http://tamarod.com/index.php?page=en-english>). Το κείμενο κατηγορεί μόνο τον Μόρσι, αφήνοντας στο απυρόβλητο το σύστημα που αυτός διαχειρίζεται. Δε θα μπορούσε να συμβεί διαφορετικά σε μία χώρα που η εργατική τάξη δεν έχει ακόμα καταφέρει να συγκροτήσει την δική της αυτόνομη ταξική οργάνωση. Γ' αυτό και η Ταμαρόντ διαδίδει ανακοινώσεις με απίστευτες αυτοπάτες για το ρόλο του στρατού, ο οποίος, παρά τα δύο έχει κάνει αναγορεύεται από τους αιστοφίλελευθερους σε εγγυητή της ομαλότητας!

Αντάρτικη καμπάνια για την καθαίρεση του Μοχάμεντ Μόρσι Άλ Αγιάτ

Σε απορρίπτουμε... επειδή η Ασφάλεια δεν έχει επανέλθει ακόμα.

Σε απορρίπτουμε... επειδή οι στερημένοι δεν έχουν ακόμα μέρος να προσαρμοστούν.

Σε απορρίπτουμε... επειδή εξακολουθούμε να ζητιανεύουμε δάνεια από το εξωτερι-

κό.

Σε απορρίπτουμε... επειδή καμία δικαιοσύνη δεν ήρθε για τους μάρτυρες.

Σε απορρίπτουμε... επειδή δεν έμεινε καμία αξιοπρέπεια ούτε για εμένα ούτε για την πατρίδα μου.

Σε απορρίπτουμε... επειδή η οικονομία έχει καταρρεύσει και εξαρπίσμαστε μόνο από τη ζητιανιά.

Σε απορρίπτουμε... επειδή η Αίγυπτος εξακολουθεί να ακολουθεί τα βήματα των ΗΠΑ.

Από τη στιγμή της ανόδου του Μοχάμεντ Μόρσι στην εξουσία, ο μέσος πολίτης εξακολουθεί να νιώθει ότι τίποτα δεν έχει επιτευχθεί ακόμα από τους στόχους της επανάστασης που ήταν ζωή με αξιοπρέπεια, ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη και εθνική ανεξαρτησία. Ο Μόρσι ήταν μια απέτυχη ολοκληρωτικά. Δεν πέτυχε έστω ένα στόχο, δεν επανήλθε καμία ασφάλεια και καμία κοινωνική ασφάλεια δεν υλοποιήθηκε. Επομένως, υπάρχουν καθαίρεσης αποδείξεις ότι αυτός δεν αρμόζει στη διακυβέρνηση μιας χώρας όπως η Αίγυπτος.

Επομένως,

Εγώ που υπογράφω δηλώνω ότι με καθαρό μωαλό και δυνατή θέληση, ως μέλος της Δημόσιας Συνελεύσης του Αιγυπτιακού Λαού, ζητώ την καθαίρεση του Δρ. Μοχάμεντ Μόρσι Ισα Αγιάτ και ζητώ πρόωρες προεδρικές εκλογές. Υπόσχομαι να υπερασπιστώ τους στόχους της επανάστασης, να δουλέψω για να εφαρμοστούν και να προπαγανίσω την Αντάρτικη Καμπάνια στις μάζες, έτσι ώστε όλοι μαζί να κερδίσουμε μια κοινωνία αξιοπρέπειας, δικαιοσύνης και ελευθερίας.

σης στην Τοχιρί την περασμένη Κυριακή, κατηγορώντας τον Μόρσι ότι ακολουθεί την ίδια πολιτική με τον Μουμπάρακ. Και δεν είχε άδικο. Άλλωστε, η Αίγυπτος από τον περασμένο Νοέμβρη έχει προσφύγει στις «οικανίσεις» του ΔΝΤ, παίρνοντας δάνειο 4.8 δισ. δολαρίων. Το ΔΝΤ πιέζει για αντιλαϊκά μέτρα, με πρώτα την «αναμόρφωση» των κρατικών επιδοτήσεων (δηλαδή την προδευτική κατάργηση τους) και τη διεύρυνση του φόρου γενικών πτωλήσεων (που σήμερα είναι γύρω στο 10% επί των τιμών ορισμένων προϊόντων), ο οποίος πρέπει να μετατραπεί σε ΦΠΑ. Η κατάργηση των κρατικών επιδοτήσεων θα οδηγήσει σε εκτίναξη των τιμών και η διεύρυνση της φορολογίας σε καταστροφή ακόμα και μικροαστικών στρωμάτων, όμως αυτό ουδόλως ενδιαφέρει το ΔΝΤ.

Ποιος θα περάσει αυτά τα μέτρα; Ενας πρόεδρος με περιορισμένη λαϊκή αποδοχή, όπως ο Μόρσι, ή μια σταθερή κυβέρνηση που θα προκύψει από νέες εκλογές; Οι καπιταλιστές της Αιγύπτου προτίμησαν, προφανώς, το δεύτερο, αγοράζοντας χρόνο. Από τη μεριά τους, φυσικά, καλά έκαναν. Ο στρατός ήταν η μόνη δύναμη που μπορούσε να τους διεύρυνε την ορισμένη με το «οδικό χάρτη» που ανακοίνωσε ο στρατός, προκειμένου η χώρα ν' αποφύγει την εμφύλια σύρραγη. Σήγουρα θα δούμε και «φυντάνια» από τα διάφορα κινήματα να παίζουν τον πολιτικό ρόλο που τους υποσχέθηκε ο μοντέρνος στρατοκράτης Αιγυπτελφάρα.

Ο Σίσσυφος του Νείλου εξακολουθεί να βιώνει το μαρτύριό του. Νόμισε πως έφτασε στην κορυφή όταν ανέτρεψε τον Μουμπάρακ, αλλά ο βράχος ξανακύλησε στη ρίζα του βουνού. Τώρα, ξαναέφτασε στην κορυφή, ανατρέποντας τον Μόρσι, αλλά σύντομα θα δει το βράχο να ξανακυλά στη ρίζα. Ο αιγυπτιακός λαός θα βιώσει την ίδια ακριβώς πραγματικότητα που τον έκανε να βγει στους δρόμους κατά το Μόρσι. Θα κυλήσει ακόμα πολύ νερό κάτω από τις γέρεψες του Νείλου, θα ποτ

Κινούμενη άμμος

Πάνω στη μεγάλη έξαψη των διαπραγματεύσεων του τρίο ξεφτίλα, ανακοινώθηκε ότι υπήρχε συμφωνία για «επικαιροποίηση της προγραμματικής συμφωνίας» των τριών κομμάτων. Στη συνέχεια, όταν το τρίο έγινε ντούο ξεφτίλα, ανακοινώθηκε πάλι ότι η «επικαιροποίηση της προγραμματικής συμφωνίας» αποτελεί τον πρώτο στόχο της νέας συγκυβέρνησης.

Εκτοτε, τα ίχνη της «προγραμματικής συμφωνίας» χάθηκαν. Σαμαράς και Βενιζέλος καθόρισαν τη μοιρασία των κυβερνητικών πόστων, κυβέρνηση με νέα πρόσωπα ορκίστηκε και για την «προγραμματική συμφωνία» δεν ξαναμίλησαν.

Δεν έχουμε αμφιβολία ότι κάποια στιγμή θα δημοσιοποιηθεί και η «επικαιροποιημένη προγραμματική συμφωνία». Αποτελεί κι αυτή πολιτικό αξεσουάρ χωρίς το οποίο δεν μπορεί να πορευτεί η κυβερνητική προπαγάνδα. Για να επικαιροποιηθεί, όμως, η «προγραμματική συμφωνία» των δύο συγκυβερνώντων κομμάτων πρέπει πρώτα να επικαιροποιηθεί το Μνημόνιο.

Αυτή είναι η ουσία. Οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα βρίσκονται στο φόρτε τους και μέσα απ' αυτές τις διαπραγματεύσεις φαίνεται και πού θα «κάτσει» η μεγάλη επικαιροποίηση του Μνημονίου, που θα γίνει το φθινόπωρο, όταν θα σχεδιαστεί ο προϋπολογισμός του 2014 και το καινούργιο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα. Οταν κατασταλάξουν τα πράγματα σ' αυτή τη διαπραγμάτευση, που είναι και η μόνη ουσιαστική, θα καθίσουν και οι κυβερνητικοί επαίροι να «επικαιροποιήσουν» την «προγραμματική συμφωνία» τους. Δηλαδή, να μετατρέψουν το Μνημόνιο σε κείμενο πολιτικής προπαγάνδας, επενδύοντάς το με διάφορα «օραματικά» στοιχεία για το «φωτεινό μέλλον» που μας περιμένει.

Από την εποχή του πρώτου Μνημονίου ήδη, πριν από τρία χρόνια και κάτι μίνες, όταν ο καθένας έλεγε το κοντό του και το μακρύ του (οι «μνημονιακοί» τάζοντας έξodo εντός διετίας και οι «αντιμνημονιακοί» σχεδιάζοντας «Ζάππεια» και «Επιτροπές Λογιστικού Ελέγχου»), από τις στήλες αυτής της εφημερίδας υποστηρίζόταν ότι το μεν χρέος αποτελεί ένα εργαλείο με στόχο την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, το δε Μνημόνιο θυμίζει κινούμενη άμμο, καθώς θα επικαιροποιείται συνεχώς, προωθώντας την κινεζοποίηση.

Κάθε φορά που έρχεται η τρόικα και μαζί με τους Κουϊσλινγκ των ελληνικών κυβερνήσεων επικαιροποιεί το Μνημόνιο, εκείνες οι παλιές εκτιμήσεις επιβεβαιώνονται. Πλέον, ακόμα και οι πιο απίθανοι έχουν υιοθετήσει τον όρο «κινεζοποίηση» που εμείς εισαγάγαμε στο πολιτικό μας λεξιλόγιο.

Ομως, η συμφωνία σ' αυτό που είναι πιλέον οφθαλμοφανές και αυτονότο δεν σημαίνει τίποτα, όσο συνοδεύεται από τη μια από ένα πνεύμα πήττας και από την άλλη από απουσία εργατικής πολιτικής οργάνωσης.

■ Σεμνά και ταπεινά

Εμείς σας το είχαμε πει. Ο Μαρκόπουλος (ηόσο μάλλον ο Σολδάτος) δεν είναι Σουφλιάς, για να οργανωθεί σύσου επανόδου του στη ΝΔ στη διάρκεια του συνέδριου, όπως είχε κάνει με τον σαρακατοάνο ο Καραμανής. Ο Σαμαράς έκανε «ανοιχτή πρόσκληση» το Σαββατοκύριακο και τη Δευτέρα πουργό-πουργό πρώτα ο Μαρκόπουλος και μετά ο Σολδάτος «ανταποκρίθηκαν στο προσκλητήριο» και δήλωσαν ότι επιστρέφουν στη ΝΔ. Σεμνά και ταπεινά. Τώρα, ο Μαρκόπουλος πρέπει να κάνει αγώνα δρόμου για να σκαρφαλώσει και πάλι εκεί που βρισκόταν πριν πάει ν' ανταμώσει τον Καμμένο. Βέβαια, με τον Βορίδη ν' ανοίγει ακροδεξιά-ηγετική περπατησία, έχει ελπίδες να διανυσει αυτόν τον δρόμο πιο γρήγορα. Διότι έχει υπάρξει εξ απορήτων του Σαμαρά στο παρελθόν.

ΥΓ: Στη δήλωσή του ο Μαρκόπουλος πρώτα έγλειψε πατόκορφα τον Σαμαρά («Σπάνια ένας πρωθυπουργός απευθύνει τέτοιο προσκλητήριο. Ο Αντώνης Σαμαράς συνδυάζει την εργατικότητα και την αποφασιστικότητα για την ανασυγκρότηση της χώρας με την πολιτική διορατικότητα για μια μεγάλη παράταξη που θα εξασφαλίσει την κυβερνητικότητα. Απομακρύνει πολιτικούς κλυδωνισμούς...») και μετά μας είπε ότι «οε όλη του την πορεία, υπηρέτησε αρχές και αξίες! Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και αξίες!» Μιλά για την εκλογή του με τους περισσότερους σταυρούς στην Εύβοια και καταλήγει: «Την εντολή αυτή δεν την παραχαράσσω, αντίθετα της προσδίδω προστιθέμενη αξία! Εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του κόμματος Καμμένου και κερδίζει... προστιθέμενη αξία μεταποδώντας στο κόμμα του Σαμαρά [μαζί με την έδρα]. Πράγματι, υπηρετεί «αρχές και α

■ Εμπόριο

Το παιδί δεν είναι Σχορτοιονίτης ή Κόμματος. Παιζει μπάσκετ, όπως οι προηγούμενοι, όμως δεν είναι Έλληνας ο ένας από τους δυο γονείς του. Μάνα και πατέρας είναι μετανάστες από τη Νιγηρία, απ' αυτούς που σκοτώνονται στη δουλειά για να βγάλουν ένα μεροκάματο. Το παιδί, όμως, μιλάει τα ελληνικά σαν να είναι η μητρική του γλώσσα. Εδώ γεννήθηκε, εδώ μεγάλωσε, εδώ πήγε σχολείο. Είναι πολύ πιθανό τη μητρική του γλώσσα να τη μιλάει σπαστά, όπως δυστυχώς συμβαίνει με χιλιάδες παιδιά μεταναστών.

Ο Γιάννης με το στριφνό επίθετο έχει πάρει την ελληνική ιθαγένεια. Είναι εξελίσσιμος επαγγελματίας αθλητής, βλέπετε, και τον χρειάζονται για την Εθνική Ελλάδας. Υπάρχουν και άλλα παιδιά μεταναστών, γεννημένα και μεγαλωμένα στην Ελλάδα, που πρόλαβαν να πάρουν ιθαγένεια με το νόμο Ραγκούση. Οχι η πλειοψηφία. Η πλειοψηφία πλέον δεν μπορεί να ελπίζει ούτε σ' αυτό το νόμο, ο οποίος έχει μπει στο ψυγείο (με απόφαση του ΣΤΕ) και ο ακροδεξιός Αθανασίου θα τον αντικαταστήσει με κάτι άλλο που θα ταιριάζει απόλυτα στα κυριάρχα εθνικιστικά και ρατσιστικά πρότυπα. Εκτός αν κάποιο παιδί μπορεί να προσφέρει μετάλλια. Εμπόριο γίνεται και στο χρηματιστήριο αυτού του εμπόριου η καταγωγή των γονιών και η κοινωνική θέση δεν πιάνουν μία. Μόνο το «εθνικό όφελος» μετράει. Ελάχιστοι, όμως, είναι οι προκισμένοι με προσόντα που τους επιτρέπουν να γίνουν επαγγελματίες αθλητές.

ΥΓ: Το καλλιτεχνικό τάλαντο δεν μετράει, όπως αποδεικνύει το γεγονός ότι παιδιά μεταναστών που δραστηριοποιούνται στον καλλιτεχνικό χώρο δεν μπορούν καν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό.

■ Νεοναζί

Επειδή ο Βορίδης είναι της μόδας τούτη τη βδομάδα, ανασύραμε από το αρχείο μας αποσπάσματα από επίκαιρη ερώτηση που έκανε το 2008, ως βουλευτής του ΛΑΟΣ τότε, για να υπερασπιστεί τους νεοναζί συμφορίτες, που δεν είχαν σηκώσει ακόμα εκλογικό μπόι και ο Βορίδης ήταν ο γεφυροποιός που τους τραβούσε προς το ΛΑΟΣ. Ανέφερε, λοιπόν, στην ερώτησή του:

«Πριν από λίγες μέρες είχαμε και νέα, εκτεταμένα επεισόδια από ακροαριστερές και αναρχικές ομάδες στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα. Για πολλοστή φορά οι αναρχικοί επιτέθηκαν στους ελληνες κατοίκους της περιοχής και προσπάθησαν να σπάσουν τις πόρτες της παιδικής χαράς της περιοχής, τις οποίες έχουν κλειδώσει οι κάτοικοι για να εμποδίσουν την κατάληψη και αυτού του χώρου από ομάδες λαθρομεταναστών και τη διακίνηση ναρκωτικών (...) Ερωτάται ο κύριος Υπουργός: 1. Τι μέτρα σκοπεύει να πάρει το Υπουργείο για να προστατεύσει τους κατοίκους του Αγίου Παντελεήμονα από τη βία των ακροαριστερών συμμοριών;».

Κι όταν πήρε το λόγο, είπε μεταξύ άλλων: «Οταν πια απελπισμένοι οι κάτοικοι φτάνουν στο σημείο της αυτο-οργανώσεως τους (...) εμφανίζονται αυτόλητες προστάτες των παρανόμων μεταναστών η άκρα αριστερά και οι αναρχικοί των οποίων τη δράση ανέχεται συνολικά η κοινωνία, προκειμένου να κάνουν τι; Να ξυλοφορτώνουν τους κατοίκους».

■ Αβανταδόροι

Με το που την έκανε η ΔΗΜΑΡ από την κυβέρνηση και ενώ εξακολουθεί να στηρίζει και την κυβέρνηση και την ασκούμενη πολιτική (ζητήματα εσωτερικής λειτουργίας της συγκυβέρνησης επικαλείται για την αποχώρηση της), έσπευσαν οι εργατοπατέρες της ΑΔΕΔΥ να προσφέρουν κοινωνική στήριξη (όση μπορούν, φυσικά). Συναντήθηκαν με τον Κουβέλη και «ζήτησαν τη στήριξη των αιτημάτων των Δημοσίων Υπαλλήλων καταθέτοντας τις προτάσεις τους για μια σειρά ζητήματα».

Ως εδώ θα μπορούσε να πει κανείς «πάει στο διάλογο», όμως υπάρχει και συνέχεια. Οπως αναφέρει η ανακοίνωση της ΑΔΕΔΥ, «από την πλευρά του ο Πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ, Φ. Κουβέλης δεσμεύτηκε ότι θα αναλάβει νομοθετικές πρωτοβουλίες στήριξης των αιτημάτων των Δημοσίων Υπαλλήλων και τόνισε ότι η αναγκαία μεταρρύθμιση του Δημόσιου Τομέα, ώστε να βελτιωθεί η λειτουργία του και οι παρεχόμενες υπηρεσίες, δεν μπορεί να υλοποιηθεί με απολύτως εργαζόμενων».

Δεν γνωρίζουν οι εργατοπατέρες ότι ο Κουβέλης συμφώνησε με τον Σαμαρά και τον Βενιζέλο και για τις 4.000 απολύτως μέχρι το τέλος του χρόνου και για τις 15.000 απολύτως μέχρι το τέλος του 2014 και για τις 12.500 διαθεσιμότητες φέτος; Φυσικά και το γνωρίζουν, όμως εν πλήρη συνειδήσει λειτούργησαν ως αβανταδόροι (και) του Κουβέλη.

Ετοιμάζουν «ντου» στην ΕΡΤ

Το καλό του χαμόγελο φοράει ο υφυπουργός Ραδιοτηλεόρασης Π. Καψής και συναντιέται με στελέχη της ΠΟΣΠΕΡΤ και των δημοσιογράφων της ΕΡΤ, προσπαθώντας να τους πείσει να δεχτούν το κυβερνητικό σχέδιο. Δηλαδή, να εγκαταλείψουν την ΕΡΤ και να υπογράψουν διμήνες συμβάσεις για να εργαστούν (2.000 απ' αυτούς) στο μεταβατικό φορέα, μέχρι να δημιουργηθεί ο νέος φορέας, στον οποίο θα μπορούν να υποβάλουν αίτηση πρόσληψης, έχοντας και κάποια μοριοδότηση λόγω της προϋπηρεσίας τους στην ΕΡΤ.

Οταν ρωτιέται για το πόσοι θα προσληφθούν στο νέο φορέα, επιβεβαιώνει αυτά που έχει πει ήδη ο Σαμαράς. Δηλαδή, γύρω στα 1.200 άτομα. Οταν ρωτιέται για το εργασιακό καθεστώς και τις αμοιβές, παραπέμπει στο μέλλον.

Το πιο πρόστιχο στη στάση του Καψή είναι πως παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο, όταν ρωτιέται τι θα κάνει η κυβέρνηση αν οι εργαζόμενοι δεν συμφωνήσουν με τις προτάσεις του. Απαντά, ότι αυτό δεν είναι δικό του ζήτημα, αλλά ζήτημα του υπουργού Οικονομικών και του κυβερνητικού εκπροσώπου, που έχουν την ευθύνη για την ΕΡΤ που έκλεισε και την περιουσία της.

Από την άλλη, έχουμε καθημερινές πα απειλές από άλλα κυβερνητικά στελέχη, όπως ο πρωθυπουργικός μυστικού σύμβουλος Χρ. Λαζαρίδης, αλλά και ο ίδιος ο Σαμαράς, που λένε με νόημα ότι

ο νόμος πρέπει να εφαρμόζεται προς όλους. Απειλούν, δηλαδή, ότι αν οι εργαζόμενοι δεν συμφωνήσουν με τις προτάσεις Καψή, τότε θα στείλουν τα ΜΑΤ να τους βγάλουν από την ΕΡΤ. Αυτό, βέβαια, δεν είναι και τόσο εύκολο στις σημερινές συνθήκες. Μπορεί ο κόσμος να έχει αραιώσει, όμως, δεν είναι και τόσο εύκολο να γίνει αστυνομική επιχείρηση σ' ένα κτίριο, στο οποίο μάλιστα υπάρχει εξοπλισμός εξαιρετικά μεγάλης αξίας. Δεν είναι και αισιόδοξο να προσταθεί η ΕΡΤ δεν είναι πολύ. Θα φροντίσουν δηλαδή να μειώσουν τα ρίσκα μιας τέτοιας επιχείρησης.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα, όμως, δεν είναι αν μπορούν να οργανώσουν μια επιχείρηση ανακατάληψης της ΕΡΤ, αλλά πώς θα μπορέσουν να λειτουργήσουν, στοιχειωδώς έστω, την κρατική ραδιοτηλεόραση, ειδικά μετά από μια αστυνομική επιχείρηση. Θα βρουν εργαζόμενους πρόθυμους να πουλήσουν τους συναδέλφους τους;

Γ' αυτό και τις τελευταίες μέρες επανέρχεται συνεχώς το σενάριο της εκπομπής προγράμματος από κάπου αλλού, εκτός ΕΡΤ (π.χ. από τις εγκαταστάσεις του καναλιού της Βουλής). Αυτό, βέβαια, θα είναι ένα πρόγραμμα για γέλια, σαν αυτό που ετοίμαζε ο Στουρνάρας και το

σερβίριζε στον Βενιζέλο και τον Κουβέλη, όταν γίνονταν τα γνωστά παζάρια του Μαξίμου. Αν, όμως, πει για τα καλά το καλοκαίρι, μπορεί να καταλήξουν ακόμα και σε μια τέτοια λύση. Θα έχει εκτεθεί, βέβαια, ο Καψής, που δε θα έχει βρει λύση με διαπραγματεύσεις, αλλά δε θα υπάρχει και άλλη λύση. Θα βγάλουν ένα πρόγραμμα της πλάκας (με επαναλήψεις και καναδύο δελτία ειδήσεων την ημέρα) και ο Καψής θα κοιτάξει όσο γίνεται πιο γρήγορα να στήσει το νέο φορέα, ασκώντας τον ύστατο εκβιασμό στους εργαζόμενους της πρώην ΕΡΤ: ή κάνετε αιτήσεις για πρόσληψη ή θα προσληφθούν άλλοι στη θέση σας.

Οι εργαζόμενοι απορρίπτουν τις προτάσεις του Καψή, την ίδια στιγμή όμως οι εργατοπατέρες της ΠΟΣΠΕΡΤ συνεχίζουν τα παζάρια μαζί του, ενώ υφαίνουν ένα ολόκληρο δίχτυ νομικισμάν, όπως το αν είναι νόμιμα τα χαρτιά των απολύτεων, πώς θα υπολογιστούν οι αποζημιώσεις και άλλα τέτοια. Στόχος τους είναι να μη χρεωθούν αυτοί το ξεπούλημα, αλλά ν' αφήσουν στην κυβέρνηση όλα τα περιθώρια που χρειάζεται για να δώσει λύση με καταστατικό τρόπο. Δηλαδή, να ψηφίσει το νέο νόμο (ίσως και την ερχόμενη εβδομάδα) και μετά να πετάξει τους εργαζόμενους με τα ΜΑΤ έξω από το κτίριο της ΕΡΤ. Σε μια τέτοια περίπτωση ο καθένας θα μείνει μόνος του και οι εκβιασμοί θα μπορούν να γίνουν αποτελεσματικούς.

Τριμερής συμφωνία επί του κοινοτικού προϋπολογισμού

«Η καταψήφιση του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού λιτότητας, από την Ευρωβουλή αποτελεί μια θετική εξέλιξη. Ήταν, πρώτον, ένα σαφές μήνυμα κατά των πολιτικών των δημοσιονομικών περικοπών και της λιτότητας και δεύτερον, μια πράξη υπεράσπισης του θεομόριου θεομόριου του Ευρωκοινοβουλίου – οργάνου όμεσα εκλεγόμενου από τους πολίτες της Ευρώπ

Τι ακριβώς αντιπροσωπεύουν τα 6 δισ. ευρώ, που εν χορδαίς και οργάνωσις ανακοίνωσαν ότι θα διοθέσουν για τους ανέργους οι ηγέτες της ΕΕ, στη σύνοδο κορυφής της προηγούμενης βδομάδας; Αν κάνουμε μια απλή διάρεση του ποσού με τα 24,405 εκατομμύρια των επίσημα καταγραμμένων ως ανέργων (ο αριθμός –πάντα υποτιμημένος– ανακοινώθηκε την περασμένη Δευτέρα από τη Eurostat και αφορά το Μάιο του 2013), θα διαπιστώσουμε ότι μιλάμε για 245,85 ευρώ ανά ανέργο! Επειδή, όμως, σε μας δεν αρέσουν οι πρόχειρες ή παραπλανητικές στατιστικές, θα δούμε την εξαγγελία των ηγετών της ΕΕ συγκεκριμένα.

Καταρχάς, δεν πρόκειται για καινούργια εξαγγελία. Την είχαν ανακοίνωσε πριν λίγο καιρό ο υπουργός Οικονομικών και Εργασίας της Γαλλίας και της Γερμανίας. Τη διαφήμισαν σε τριήμερη γαλλογερμανική φιέστα που οργανώθηκε στο Παρίσι. Πρόκειται για το περιβόλιο «ευρωπαϊκό New Deal για να μη γίνει θύμα της κρίσης μια ολόκληρη γενιά», για το οποίο συνυπέγραψαν όρθρο στη Mondi οι Ούρσουλα φων ντερ Λέιεν, Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, Μισέλ Σαπέν και Πιέρ Μοσκοβισί (γράψαμε αναλυτικά στο φύλλο μας της 1ης Ιουνής). Η σύνοδος κορυφής έκανε μια αλλαγή. Αντί για την περίοδο 2014-2020 (δηλαδή εφτά χρόνια), το κονδύλι των 6 δισ. θα αφορά τη διετία 2014-2015. Μετά θα δουν τι θα κάνουν.

Εγιναν έτσι μπόλικα τα λεφτά; Οι αριθμοί (όταν είναι αληθινοί) δεν κάνουν λάθος. Γ' αυτό και εμείς θα μιλήσουμε με βάση τους αριθμούς που οι ίδιοι οι ιθύνοντες της Ευρωπένωσης δίνουν. Σύμφωνα με τη Eurostat (η οποία, επαναλαμβάνουμε, υπεστικμά την ανεργία, όπως κάνουν και οι εθνικές στατιστικές υπηρεσίες), το Μάιο του 2013 οι ανέργοι κάτω των 25 ετών στην ΕΕ ήταν 5,5 εκατομμύρια. Το κονδύλι των 6 δισ. προορίζεται για την οργάνωση προγραμμάτων «κατάρτισης και πρακτικής άσκησης» για ανέργους νέους. Με βάση την ελληνική εμπειρία, η «κατάρτιση και πρακτική άσκηση» ενός νέου απαιτεί κατά μέσο όρο 3.650 ευρώ. Τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά προγράμματα σε ανεπτυγμένες χώρες θα είναι πιο ακριβά, αλλά εμείς παίρνουμε ως βάση το φτηνό ελληνικό μοντέλο. Διαιρώντας το συνολικό κονδύλι με το κόστος ανά «εκπαίδευση», βρίσκουμε ότι αφορά το πολύ 1,64 εκατ. νέους για δυο χρόνια ή 822 χιλιόδες το χρόνο. Δηλαδή, μόλις το 15% των ανέργων νέων κάτω των 25 ετών! Αν συγκρίνουμε το κονδύλι των 6 δισ. με το σύνολο των ανέργων, τότε τα πρόγραμματα γίνονται εξοργιστικά. Τα πρόγραμματα αφορούν μόλις το 3,4% των ανέργων.

Και βέβαια, δεν μιλάμε για μόνιμη εργασία. Μιλάμε για ένα πεντάμηνο, στη διάρκεια του οποίου ο ανέργος θα κάνει «πρακτική άσκηση» σε μια επιχείρηση, για να πάρει στο τέλος του πεντάμηνου 2.000 ευρώ αν είναι απόφοιτος δευτεροβάθμιας ή 2.300 ευρώ αν είναι απόφοιτος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Συν 400 ευρώ για 80 ώρες «κατάρτιση», σύνολο 2.400 ή 2.700 ευρώ σε πεντέμια μήνες (μαζί με την «κα-

■ 6 δισ. για «πρακτική άσκηση» ανέργων στην ΕΕ

Χάντρες και καθρεφτάκια σε Ιθαγενείς

τάρτιση») ή αλλιώς 436 ή 491 ευρώ το μήνα!

Οι νέοι που θα μπουν σ' αυτά τα προγράμματα θα μετατρέπονται αναγκαστικά σε δούλους, με την επίδια ότι μπορεί να προσληφθούν μόνιμα. Θα εργάζονται περισσότερες ώρες, αν τους το ζητήσει ο εργοδότης, αρκούμενοι στο φιλοδώρημα του προγράμματος. Κι αν κάποιοι προσληφθούν μετά το τέλος της «πρακτικής άσκησης», θα υπογράφουν εξευτελιστικές ατομικές συμβάσεις εργασίας. Η σύγχρονη δουλεία μετατρέπεται σε πανευρωπαϊκό πρότυπο και τα διάφορα προγράμματα «εκπαίδευσης και πρακτικής άσκησης», πέρα από την εξασφάλιση τζάμπτα εργαστικών χεριών για καπιταλιστικές επιχειρήσεις, θα λειτουργούν και ως μοχλός πίεσης για τη μείωση των εργατικών μισθών και τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Οι γερμανοί και γάλλοι υπουργοί Οικονομικών και Εργασίας διακήρυξαν καθαρά το δόγμα της κινεζοποίησης των εργαζόμενων της Ευ-

ρώπης, γράφοντας στο κοινό τους όρθρο: «Παραλληλα, για να αντιμετωπίσουν τη μείωση της ανταγωνιστικότητάς τους, την οποία ανέδειξε η κρίση, οι Ευρωπαίοι υιοθέτησαν μια πολιτική ενεργητικής και τολμηρής δομικής μεταρρύθμισης. **Αυτή η μεταρρύθμιση πολιτική είναι η μόνη που μπορεί να αντιμετωπίσει την πρόκληση ενός σκληρού και μη αναστρέψιμου παγκόσμιου ανταγωνισμού.** Με αυτή την προσέγγιση έθεσαν στο στόχαστρο όχι τα συμπτώματα αλλά τις ρίζες της κρίσης και τα δομικά της αίτια, θέτοντας της βάσεις της επιστροφής στη διαρκή ανάπτυξη».

Το νόημα των λόγων τους είναι σαφέστατο: επειδή αντιμετωπίζουμε παγκόσμιο ανταγωνισμό κι αυτό δεν πρόκειται ν' αλλάξει, στραφήκαμε αναγκαστικά ενάντια στο εργασιακό κεκτημένο, χτυπήσαμε άγρια τους μισθώς, τις εργασιακές σχέσεις, τα ασφαλιστικά συστήματα και έτσι θέσαμε τις βάσεις για ν' αντέξουμε αυτόν τον ανταγωνισμό. Πού είναι το καινούργιο στην πολι-

τική τους; Αυτό έρχεται αμέσως μετά, όταν γράφουν: «Για εμάς, τους υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας της Γερμανίας και της Γαλλίας, η μεταρρύθμιστική προσπάθεια πρέπει να ενισχυθεί από **μια νέα φιλοδοξία υπέρ της απασχόλησης και της ανάπτυξης, η οποία θα συνδέεσε τις βαθιές αλλαγές που έφεραν τα δομικά μέτρα**.

Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι, παρά τον καλπασμό της ανεργίας σε όλη την έκταση της ΕΕ, θα ανακοίνωναν κι αυτό ακόμα το πρόγραμμα κινεζοποίησης των νέων, αν δεν είχαν να ικανοποιήσουν και πολιτικές ανάγκες. Η Γερμανία έχει εκλογές, ο Ολάντ βλέπει τη δημοτικότητά του να βυθίζεται στα τάρταρα, στις χώρες των Μνημονίων η ανεργία σπάει το ένα ρεκόρ μετά το άλλο, μάλλον είχε έρθει ο καιρός να κάνουν κάπτι. Και βέβαια, δεν το άφησαν πολιτικά ανεκμετάλλευτο. Μετά την τριήμερη φιέστα του Παρισιού, ήρθε η ώρα να οργανώσει και το Βερολίνο τη δική του φιέστα.

Τουλάχιστον είκοσι αρχηγοί κρατών και πρωθυπουργοί μαζεύτηκαν την περασμένη Τρίτη στο Βερολίνο, καλεσμένοι της Μέρκελ, για να συζητήσουν για την... αντιμετώπιση της ανεργίας. Πρώτος και καλύτερος ο Ολάντ, καρφώνοντας πισώπλατα το «αδελφό» SPD. Η Μέρκελ, ανταποκρινόμενη σε αίτημα του Σαρκοζί, είχε αρνηθεί αικόμη και να συναντήσει τον Ολάντ πριν τις τελευταίες προεδρικές εκλογές της Γαλλίας. Ο Ολάντ γίνεται γλάστρα στις προεκλογικές της φιέστες. Ετοι-

είναι αυτά τα πράγματα. Ο Ολάντ πλέον διοικεί πολιτικά τον γαλλικό ιμπεριαλισμό και πρέπει να συνεργάζεται με τη Μέρκελ, έστω κι αν αυτό πλήγει το στρατόπεδο του SPD.

Γ' αυτό και, προκειμένου να στηριχτεί λίγο ο ετοιμόρροπος Στάινμπερου, υπογράφτηκε μια κοινή δήλωση του SPD και του PSF, με την οποία τα δυο κόμματα ανακοίνωσαν ότι «δεσμεύονται από κοινού για αλλαγή της πολιτικής απέναντι στην ευρωπαϊκή κρίση». Αφού ασκήσουν κριτική στην ευρωπαϊκή πολιτική που ασκείται «από τους συνδέουσες πις βαθιές αλλαγές που έφεραν τα δομικά μέτρα». Αυτό είναι το πρόγραμμα των 6 δισ.

Ομως, τα πολιτικά παιχνίδια ανάμεσα στα δυο μεγάλα στρατόπεδα της ευρωπαϊκής αστικής πολιτικής δεν έχουν καμιά σημασία. Η πολιτική είναι που μετράει και η πολιτική στην ΕΕ είναι πολιτική σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και κινεζοποίησης, στο όνομα της ανάκτησης της «ανταγωνιστικότητας». Οσο για την ανεργία, η αύξηση της είναι δεδομένη, επειδή οι ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές χώρες ξαναμπήκαν σε κρίση. Για το 2013 η Γαλλία προϋπολογίζεται να έχει μηδενική ανάπτυξη (σύντομα θα έχουμε ανακοίνωση για αρνητικό πρόσημο), ενώ η Γερμανία ήδη αναθεώρησε την πρόβλεψη για αύξηση του ΑΕΠ το 2013 (από 0,6% σε 0,3%). Αυτή η κατάσταση είναι που εμποδίζει και τον ελληνικό κοπιταλισμό να μπει σε μια δειλή έστω ανάκαμψη, μετά από 5 χρονιές συνεχούς πτώσης, στη διάρκεια των οποίων έχει χάσει το ένα τέταρτο του ονομαστικού ΑΕΠ της.

Περί νέου «κουρέματος»

οικονομικής πολιτικής των Χριστιανοδημοκρατών, μεταδιδούντας στον Χατζηδάκη το αίσθημα «άνοιξε πέτρα για μπώ».

Οντως, στις 26 Ιουνίου, ο Σόιμπλε είχε δώσει τη γραμμή που πρέπει ν' ακολουθήσουν οι υποτακτικοί στην Ελλάδα. «Στην περίπτωση της Ελλάδας υπάρχει μια παρεξήγηση, η οποία συντηρείται επιμόνως», είπε με νόημα κατά την παρουσίαση του σχεδίου κρατικού προϋπολογισμού της Γερμανίας για το 2014. Και εξήγησε: «Εάν στο τέλος του προγράμματος το 2014 η Ελλάδα πετύχει πρωτογενές πλεόνασμα, εάν έχει εκπληρώσει τις γραμματικές αναφορές των Μέρκελ, Σόιμπλε και σίας ως καθαρά προεκλογικές και να μην εξετάσουμε μήπτως αντανακλούν και την προγματική γερμανική στάση; Γιατί, δηλαδή, να θεωρήσουμε βέβαιο, ότι θα υπάρξει νέο «κούρεμα»,

με», κατέληξε ο Σ

Πριμοδότηση των τραπεζών και όχι καταπολέμηση της φοροδιαφυγής

Το διήμερο 25 και 26 Ιούνη συζητήθηκε και ψηφίστηκε κατ' αρχήν και κατ' άρθρο το νομοσχέδιο με το οποίο ενσωματώθηκε η Οδηγία 16 του 2011, που αφορά υποτίθεται τη διοικητική συνεργασία των κρατών-μελών της ΕΕ στον τομέα της φορολογίας. Στις 2 Ιούλη το νομοσχέδιο ψηφίστηκε και στο σύνολό του. Πρόκειται για ένα ακόμη πολυνομοσχέδιο-σκούπα, που έχει 82 άρθρα, από τα οποία μόνο τα 25 αναφέρονται διηγήσεις στης θέματος.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης το νομοσχέδιο παρουσιάστηκε από τους κυβερνητικούς βουλευτές ως σημαντικό εργαλείο στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, ενώ από τους βουλευτές της ΔΗΜΑΡ παρουσιάστηκε σαν ένα παραπέρα βήμα –σε σχέση με την ισχύουσα ως τώρα Οδηγία– για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Οι ισχυρισμοί αυτού των κυβερνητικών βουλευτών είναι ανυπόστατοι, γιατί το εύρος των φόρων για τους οποίους έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της Οδηγίας 16 είναι εξαιρετικά περιορισμένο (άρθρο 3 παρ. 1). Το ιδιοτερισμένες είναι οι πληροφορίες για φόρους που υποχρέωνται να ανταλλάσσουν τα κράτη-μέλη άρθρο 9 παρ. 1), ενώ με διατάξεις της ίδιας οδηγίας δίνεται η δυνατότητα στα κράτη-μέλη να μη δίνουν καμία πληροφορία (άρθρο 17). Επι, πάλι το μάρμαρο θα συνεχίσουν να τη πληρώνουν μόνο οι λαοί της ΕΕ, με την άμεση και έμμεση φορολογία.

Πολλοί αντιπολιτευόμενοι βουλευτές επισήμαναν το αυτονότο, ότι δηλαδή δεν καταπολεμέται η φοροδιαφυγή από τη στιγμή που η οδηγία αφορά περιορισμένο αριθμό φόρων, περιορισμό στις πληροφορίες και δυνατότητα των κρατών μελών να μη δίνουν καθόλου πληροφορίες. Οι κυβερνητικοί βουλευτές τους αντέκρουσαν λέγοντας ότι υπάρχει και άλλη νομοθεσία στην ΕΕ, που καλύπτει άλλους φόρους. Δεν έκαναν τον κόπο να αναφέρουν τους Κανονισμούς ή τις Οδηγίες που υποτίθεται ότι καλύπτουν όλους τους άλλους φόρους.

Παραθέτουμε με την σειρά της διατάξεις που αναφέρομε.

Για το εύρος των φόρων: «Με την επιφύλαξη της παρ. 1, τα άρθρα 1 έως 25 δεν εφαρμόζονται στο φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) και στους δασμούς, ούτε στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που καλύπτονται από άλλη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

περί διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών. Τα άρθρα 1 έως και 25 δεν εφαρμόζονται, επίσης, όσον αφορά στις υποχρεωτικές εισιτορικές κοινωνικής ασφάλισης πληρωτέες προς την Ελλάδα ή προς άλλο κράτος μέλος ή προς τα ιδρύματα κοινωνικών ασφαλίσεων δημοσίου δικαίου».

Περιορισμός στις πληροφορίες: «Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών... ανταλλάσσει με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών... διαθέσιμες πληροφορίες που αφορούν φορολογικές περιόδους από την 1η Ιανουαρίου 2014... όσον αφορά τις ακόλουθες πληροφορίες εισοδήματος και κεφαλαίου...»

α) εισόδημα από απασχόληση

β) αμοιβές διευθυντών

γ) προϊόντα ασφάλειας ζώνης που δεν καλύπτονται από άλλες νομικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης...

δ) συντάξεις

ε) ακίνητη περιουσία και εισόδημα από ακίνητη περιουσία.

Και σε ευρωπαϊκό επίπεδο το κυνηγητό για το μάζεμα της φοροδιαφυγής περιορίζεται πάλι στην εργατική τάξη και στα μισθωτά και σκληρά εκμεταλλεύματα μικροαστικά στρώματα. Οσον αφορά τη μεγάλη ακίνητη περιουσία και τα εισοδήματα απ' αυτήν, εξακολουθούν να μένουν στο απυρόβλητο. Γιατί οι μεγαλοκαπιταλιστές ακινήτων έχουν φτιάξει τις off shore εταιρίες και θα συνεχίσουν να φοροδιαφεύγουν, μια και η Οδηγία δεν ακουμπά τις εταιρίες αυτές.

Δυνατότητα να μην δινέται καμία πληροφορία. Παραθέτουμε μία από τις δυνατότητες αυτές, που δίνει η παρ. 4 του άρθρου 17: «Η άρνηση διαβίβασης πληροφοριών επιτρέπεται σε περίπτωση που θα οδηγούσε στην αποκάλυψη ενός εμπορικού, βιομηχανικού ή επαγγελματικού απορρήτου ή μιας εμπορικής μεθόδου ή μιας πληροφορίας της οποίας η αποκάλυψη θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη». Διεύκρινόμαστε ότι και με τις άλλες διατάξεις δινονται δυνατότητες στα κράτη μέλη να μην δίνουν καμία πληροφορία. Επιλέξαμε αυτή την παράγραφο, γιατί φαίνεται απροκάλυπτα ποιοι προστατεύονται και έτσι δεν χρειάζεται να προσθέσουμε εμείς τίποτα.

Οπως αναφέραμε εισαγωγικά, ότι το τμήμα του νομοσχέδιου που ενσωματώνει την Οδηγία 16 έχει μόνο 25 άρθρα, ενώ το πολυνομοσχέδιο-σκού-

παί έχει 82 άρθρα. Πολλά απ' αυτά δεν έχουν καμία σχέση με την Οδηγία 16. Ενσωματώθηκαν στο πολυνομοσχέδιο γιατί εξυπηρετούν άμεσες ανάγκες του τραπεζικού κεφαλαίου και των αστικών κυβερνήσεων.

Για παράδειγμα το άρθρο 80, που αρχικά είχε εισαχθεί ως υπουργική τροπολογία και είχε κατατεθεί μία ημέρα μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης και ψήφισης στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και τέσσερις ημέρες πριν τη συζήτηση του νομοσχέδιου στην Ολομέλεια της Βουλής. Με δύο Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου που εκδόθηκαν μέσα στο 2011 και κυρώθηκαν με το νόμο 4031 προβλεπόταν η έκδοση νέων εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου, ύψους 60 δισ. ευρώ, προς την Τράπεζα της Ελλάδας, προκειμένου οι ελληνικές τράπεζες να δονείζονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Προβλεπόταν οικόμη ότι οι εγγυήσεις αυτές θα έληγαν στις 31 Δεκεμβρίου του 2012. Με το άρθρο 80 του πολυνομοσχέδιου όχι μόνο παρατείνεται η λήξη των εγγυήσεων μέχρι τις 30 Ιούνη του 2014, αλλά και δινεται η δυνατότητα για νέα παράταση της εγγύησης.

Υποτίθεται ότι το ελληνικό δημόσιο γι' αυτή την εγγύηση προς το τραπεζικό κεφάλαιο έχει κάποια έσοδα. Ομως, σε περίπτωση που οι τράπεζες δεν πληρώσουν τα δάνεια καταπίπτουν οι εγγυήσεις και το ελληνικό δημόσιο θα επιβαρυνθεί με το χρέος που αντιστοιχεί στο ύψος των εγγυήσεων. Φυσικά, δεν είναι μόνο αυτές οι εγγυήσεις που έχει εκδώσει το ελληνικό δημόσιο την τριετία 2010, 2011, 2012 για το τραπεζικό κεφάλαιο. Συνολικά πρέπει να έχουν ξεπεράσει τα 200 δισ. ευρώ. Οπως αντιλαμβάνεστε το κόστος που θα κληθούμε να πληρώσουμε ως λάρις κάποια στιγμή θα είναι πολύ μεγάλο.

Γ' αυτές τις εγγυήσεις οι τροικανοί και οι πάτρονές τους, γερμανοί, γάλλοι και αμερικανοί ιμπεριαλιστές δεν προβάλλουν την παραμικρή αντίρρηση. Αντίθετα, δεν επιτρέπουν την έκδοση εγγυητικών επιστολών από το ελληνικό δημόσιο για το δανεισμό ασφαλιστικών ταμείων και δημοσίων οργανισμών (εννοείται όσων απέμειναν), που προσφέρουν υπηρεσίες στο λαό. Επιβεβαιώνεται έτσι για μια ακόμη φορά ότι και η πολιτική του τοκογλυφικού δανεισμού είναι πέρα τα ταξίκι.

Με το άρθρο 65 αλλάζουν προς το χειρότερο οι προϋπο-

θέσεις για την καταβολή των πενιχρών πολυτεκνικών επιδομάτων, τα οποία ήδη είχαν συρρικνωθεί με τους νόμους 4093 και 4141. Μ' αυτούς τους νόμους τα πλαφόν που έμπαιναν συγκρίνονταν με το φορολογητέο οικογενειακό εισόδημα. Με τη διάταξη που εισάγεται τα πλαφόν θα συγκρίνονται με το συνολικό οικογενειακό εισόδημα, στο οποίο θα συμπεριλαμβάνονται τόσα αυτά τα επιδόματα όσα και άλλα επιδόματα που δεν φορολογούνται.

Κλείνουμε με το άρθρο 56 που αφορά τις ευθύνες των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, τα μέλη του ΝΣΚ δεν διάκονται για πράξεις ή για γνώμες που διατύπωσαν κατά την εκτέλεση των πάσης φύσεως καθηκόντων τους. Θα μπορούσαμε να γράψουμε ολόκληρο άρθρο γι' αυτή την διάταξη, γιατί λύνει εντελώς τα χέρια των μελών του ΝΣΚ στη φιλοκυβερνητική τους δράση.

Το ΝΣΚ δρύνει σαν κυβερνητικό παραμάγαζο και έσπευδε να νομιμοποιείται παράνομες αποφάσεις των πολιτικών γηγεσιών των υπουργείων. Οταν για παράδειγμα μια πολιτική γηγεσία ήθελε να εκδώσει μια παράνομη απόφαση, έβαζε το ΝΣΚ και εξέδιδε μια καθ' υπαγόρευση γνωμοδότηση, την οποία έκανε αποδεκτή η πολιτική γηγεσία, καθιστώντας έτοις υποχρεωτική την εφαρμογή της. Για να μην πάμε πολύ πίσω, στην υπόθεση των σκανδάλων του Βατοπεδίου και των Οικοπάρκων, ας σταθούμε στο σκάνδαλο του αποχαρακτηρισμού των 14,5 εκατ. στρεμμάτων χορτολιβαδικών εκτάσεων, που με την απόφαση 32/2013 του ΣτΕ είναι πια δάση και δασικές εκτάσεις. Γ' αυτό το σκάνδαλο έχουμε ανοίξει ένα μέτωπο, από τον Μάρτη του 2013, ενάντια στην πολιτική γηγεσία του ΥΠΕΚΑ, γιατί έβαλε μπροστά το ΝΣΚ και εξέδωσε τη γνωμοδότηση 331/2011, με την οποία παραβίαζεται ο δασικός νόμος 998/1979 και ανοίγει ο δρόμος για τον αποχαρακτηρισμό των εκτάσεων αυτών και την καταπάτησή τους από κατασκευαστές και ιδιοκτήτες βιλών και πετρελαϊκών εγκαταστάσεων.

Με τη διάταξη αυτή του άρθρου 56 ανάβε

■ Δεν είναι σταγόνα στον ωκεανό

Είναι γνωστό ότι το υπουργείο Παιδείας με νομοθετικό έργο αλλά και με πολλά άλλα μέσα, πλήρτε το δημόσιο σχολείο και το δικαίωμα των παιδιών της εργαζόμενης κοινωνίας στη μόρφωση και αβαντάρει τους σχολάρχες. Τους αβαντάρει όχι μόνο επιτρέποντας τη λειτουργία των μαγαζιών τους πλάι στις δομές της δημόσιας εκπαίδευσης, στο όνομα του «υγιούς ανταγωνισμού», που θα κάνει δήθεν το δημόσιο σχολείο (το οποίο φροντίζει να στραγγαλίζει με κάθε τρόπο), να προσπαθεί να γίνει καλύτερο, αλλά κλείνοντας τα μάτια και σε κάθε είδους παρανομίες των αφεντικών-σχολαρχών.

Οσοι εκπαιδευτικοί έχουν την εμπειρία της εργασίας σε ιδιωτικά σχολεία έχουν πολλά να μας διηγηθούν για το θράσος των σχολαρχών στην καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων, αλλά και στην εξαπάτηση των γονιών που προσφέρουν σε αυτά με βαρύδουπτα «προγράμματα»-κράχτες και λαμπέρες παρεμβάσεις στο ωρολόγιο πρόγραμμα, που συνεισφέρουν δήθεν σε μια υψηλή ποιότητα εκπαίδευσης.

Τις μέρες αυτές ήρθε στο φως από την ΟΙΕΛΕ (την ομοσπονδία των ιδιωτικών εκπαιδευτικών) μια καραμπινάτη παρανομία ενάς ιδιωτικού σχολείου.

Πρόκειται για ένα ιδιωτικό εκπαιδευτήριο στο Ελληνικό με το όνομα «Ευρωπαϊκό Πρότυπο-Καργιωτάκης-Κόλλιας». Το σχολείο αυτό δεν έχει νόμιμο εκπρόσωπο, δεν έχει νόμιμα διορισμένο διευθυντή και ως εκ τούτου η λειτουργία του -άρα και η έκδοση τίτλων- είναι παράνομη. Ο φερόμενος ως ιδιοκτήτης του εκπαιδευτηρίου είναι εκπαιδευτικός, διορισμένος στη δημόσια εκπαίδευση (μαθηματικός) και γ' αυτό, όπως δήλωσε ο ίδιος, δεν μπορεί να το εκπροσωπεί νομικά.

Η περίπτωση αυτού του ιδιωτικού σχολείου ασφαλώς δεν είναι σταγόνα στον ωκεανό. Είμαστε πεπεισμένοι ότι κι άλλα τέτοια μαργαριτάρια υπάρχουν στο κολιέ της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Γιατί το ισχυρίζομαστε αυτό; Γιατί το υπουργείο Παιδείας έχει όλους τους μηχανισμούς να ελέγχει τη «νομιμότητα» αυτών των μαγαζιών εμπορίας εκπαίδευσης, κι όμως σκοπιμώς αδρανεί. Το εν λόγω μάλιστα εκπαιδευτήριο ήταν και στη λίστα της Υπουργικής Απόφασης (ΥΑ Φ.12/80/8876/Γ1 ΦΕΚ 106/01-02-2011, τ.Β') που καθόριζε τα σχολεία που προσέτρεξαν να πάρουν μέρος στο πειραματικό πρόγραμμα της κακόφημης «αυτοαξιολόγησης» (τα περισσότερα ιδιωτικά και πειραματικά), που, σύμφωνα με τις εξαιγγελίες του υπουργείου Παιδείας, θα γενικευτεί τη σχολική χρονιά 2013-2014 σε όλες τις σχολικές μονάδες.

Μετά την αποκάλυψη, όλοι «έπεσαν από τα σύννεφα». Με «αστραπαίσες» ενέργειες έσπευσαν να αποσύρθουν το σκάνδαλο, που έπληγε και τα παιδιά και τους γονείς του σχολείου, αλλά και την εικόνα που θέλουν να λανσάρουν για την ιδιωτική εκπαίδευση. Ο υφυπουργός Παιδείας έδωσε εντολή να μετεγγραφούν άμεσα οι μαθητές σε δημόσια σχολεία, ώστε «να αποσοβήθουν προβλήματα έκδοσης ενδεικτικών και απολυτήριων τίτλων», ενώ εναντίον του ιδιοκτήτη του σχολείου διενεργείται ΕΔΕ.

■ Γελοιότητες

Λοιπόν, ο κυρ Φώτης είναι μέγας δημοκράτης. Διότι ανακάλυψε, τώρα που το τρίο έγινε ντού νεφρίτη με την αποχώρησή του, ότι «η διατήρηση του καθεστώτος της επιστράτευσης» στους καθηγητές «αποτελεί πλέον επιδειξη αυταρχισμού». Δηλαδή, αυταρχισμός είναι η παράταση της επιστράτευσης και όχι η ίδια η φαστοποίηση που συγκυρβέρνησης των τριών να ντύσει στο χακί εργαζόμενους που έχουν φθάσει στα όριά τους και αντιδρούν με πρόκληση (απεργία στις εξετάσεις) στην μέγιστη πρόκληση και τον εκβιασμό της κυβέρνησης (αύξηση διδακτικού ωραρίου, υποχρεωτικές μεταθέσεις), που απετελεί τη σταγόνα που ξεχελίσει το ποτήρι σε μια σειρά αντεργατικών και αντιεκπαίδευτικών μέτρων.

Θυμίζουμε ότι η ΔΗΜΑΡ όταν συγκυρβερνούσε έβγαζε ανακοινώσεις που χαρακτήριζαν την απόφαση των καθηγητών για απεργία στις εξετάσεις «επιλογή που πλήρτει κατάφορα τους μαθητές και τις οικογένειές τους», «αικαριά εκβιαστική ενέργεια που βάζει την κοινωνία απέναντι στο συνδικαλιστικό κίνημα», ενέργεια που «προσβάλλει την ίδια την κοινή λογική», ενώ δεν έκαναν την παραμικρή νύξη για την επίθεση της κυβέρνησης.

Βέβαια, ο κυρ Φώτης επειδή εκτός από ευαίσθητος περιτα δημοκρατικά δικαιώματα είναι και πονηρός, από τότε δεν έπαιρνε σαφώς δημόσια θέση υπέρ της επιστράτευσης. Αυτός τα σφυριά του βαρούσε ενάντια στους καθηγητές και άφηνε τον Σαμαρά επίσημα να φορτωθεί τη σχετική απόφαση, καλώντας τάχα τις δυο πλευρές να «ξαντλήσουν τα περιθώρια διαλόγου».

Η εκπαίδευση δεξαμενή για «κινητικότητα» και απολύσεις

Με κάθε μέσο το υπουργείο Παιδείας πασχίζει να φτιάξει τη δεξαμενή των εκπαιδευτικών που «πλεονάζουν», ώστε να συνεισφέρει τον οβολό του στην «κινητικότητα» των δημόσιων υπάλληλων, που αποτελεί ουσιαστικά προπομπό των απολύσεων. Ο οβολός αυτός δεν θα είναι καθόλου ευκαταφρόνητος, αφού σύμφωνα με τα δημοσιεύματα που δίνουν και παίρνουν, οι εκπαιδευτικοί θα αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία στο σύνολο των 12.500 δημόσιων υπάλληλων που θα τεθούν άμεσα σε καθεστώς «κινητικότητας»-διαθεσιμότητας (8.500 στους 12.500).

Το γαϊτανάκι, λοιπόν, των συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολείων καλά κρατεί. Μετά τα 200 Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία που υποβιβάζονται, συγχωνεύονται-καταργούνται για τη σχολική χρονιά 2013-2014, ήρθε η ώρα και των Γυμνασίων-Λυκείων.

Σύμφωνα με Απόφαση του υπουργού Παιδείας, 43 Γυμνάσια και Λύκεια συγχωνεύονται ή καταργούνται την επόμενη σχολική χρονιά. Συγκεκριμένα:

- 30 Γυμνάσια-Λύκεια συγχωνεύονται, ώστε να μείνουν τελικά 15. Από αυτά τα 20 είναι Γυμνάσια (μένουν 10) και τα 10 Λύκεια (μένουν 5).

- 13 Γυμνάσια-Λύκεια καταργούνται.

Το μεγάλο μοχαίρι πέφτει κυρίως στα σχολεία της Α' Αθηνών (πάνω από τα μισά Γυμνάσια-Λύκεια), εκεί όπου ζει πλέον μεγάλο μέρος των μεταναστών. Το υπουργείο Παιδείας δίνει ακόμα ένα ηχηρό χαστούκι στα παιδιά τους που φοιτούν στο σχολείο, αφού η συγκρότηση πολυπληθών τμημάτων μαθητών, μέσω των συγχωνεύσεων, αποτελεί παραπέρα υποβάθμιση της εκπαίδευσης. Άλλα και σχολεία του Πειραιά, του Αγ.Ι.Ρέντη, του Βύρωνα, που είναι περιοχές με προλεταριακό πληθυσμό, βρίσκονται στη σχετική λίστα του

Οι καταργήσεις σχολείων πλήρτουν κυρίως την επαρχία και εκτείνονται από τη Δυτική και Κεντρική Μακεδονία και την Ηπειρο την Κρήτη. Οι μαθητές των περιοχών που χάνουν τα σχο-

λεία τους θα εξαναγκαστούν μέσα στο κρύο, τις βροχές και τα χιόνια σε μετακινήσεις με μέσο, των οποίων η μίσθωση από το κράτος τις χρονίες των Μνημονίων έχει καταστεί προβληματική.

Στη λίστα των καταργήσεων περιλαμβάνονται και το διο Εσπερινό Γυμνάσιο Αθηνών και το 1ο Εσπερινό Γυμνάσιο Σπάρτης. Μια ακόμη απόδειξη ότι το αστικό κράτος δε δίνει δεκάρα για τη μόρφωση των φτωχών παιδιών που ταυτόχρονα εργάζονται για να βοηθήσουν τις οικογένειές τους να επιβιώσουν.

Το τουσυνάμι των συγχωνεύσεων σχολείων μονάδων, λοιπόν, έχει πρόσημο. Είναι βαθιά τοξικό και πλήρτε με ιδιαίτερη βαναυσότητα τη μόρφωση των παιδιών που προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Από τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις θα προκύψει νέος αριθμός εκπαιδευτικών που «πλεονάζουν», ο οποίος θα προσαυξηθεί και από άλλους δρόμους, όπως είναι η αύξηση του διδακτικού ωραρίου των καθηγητών, αλλά και η αναμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων (π.χ. με καταργήσεις διδασκόμενων μαθημάτων, κατάργηση τεχνικών ειδικοτήτων, περιορισμός των ωρών σε κάποια μαθήματα) με το νομοσχέδιο για το «νέο» Γενικό και Τεχνικό Λύκειο, που αναμένεται μέσα στο καλοκαίρι.

Ηδη, τα παπαγαλάκια του

αστικού Τύπου, αναπαράγουν κατευθυνόμενες από το υπουργείο Παιδείας ειδήσεις για «πλεονάζοντες» καθηγητές πληροφορικής, καθηγητές καλλιτεχνικών μαθημάτων, ξένων γλωσσών, γυμναστές, κ.λπ. Συνολικά 5.000 εκπαιδευτικοί αυτών των κατηγοριών αναμένεται να μετακινηθούν από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Σαν να πρόκειται απλά για κάποιους αριθμούς και όχι ανθρώπους με οικογενειακές υποχρεώσεις, αγωνίες και προβλήματα επιβίωσης, μετά το άγιο πετσόκομμα στους μησοθίους (640 ευρώ περίπου παίρνει ο νεοδιόριστος εκπαιδευτικός), αντιμετωπίζει ο υπουργός Παιδείας τις περιοχές μεταθέσεις-μετατάξεις-απολύσεις των εκπαιδευτικών και την Παιδεία σαν μπακάλικο, από τα «ράφια» της οποίας μπορεί χωρίς σκέψη να κάνει προσθαφαρέσεις «πρ

■ 33η μέρα απεργίας πείνας

Λευτεριά στον Κώστα Σακκά

Την 33η μέρα απεργίας πείνας διαλογόντι οι γιατροί κρούουν από την προηγούμενη εβδομάδα το καμπανάκι του κινδύνου (ιδιαίτερα επιβαρυντικό παράγοντα θεωρούν το ότι ο Κ. Σακκάς κάνει απεργία πείνας για δεύτερη φορά), το Συμβούλιο Εφετών που θα κρίνει την αίτηση αποφυλάκισης που έχει υποβάλει μέσω της συνηγόρου του δεν ασχολήθηκε με το ζήτημα ούτε την

Τρίτη ούτε την Πέμπτη. Κι ας είχε ζητηθεί να εξεταστεί η υπόθεση κατά προτεραιότητα κι ας είχε συμφωνήσει ο προϊστάμενος του Εφετείου.

Είναι προφανές ότι αφήνουν τον Κ. Σακκά να ταλαιπωρηθεί, να φτάσει στο έσχατο σημείο εξάντλησης για ν' αποφασίσουν την αποφυλάκισή του, όπως έχουν κάνει και σε άλλες περιπτώσεις πολιτικών κρατουμένων στο παρελθόν. Αυτό ισοδυναμεί με βασανιστήριο, ταυ-

τόχρονα όμως είναι και παιχνίδι με τη φωτιά, γιατί –όπως προειδοποιούν οι γιατροί– σε περιπτώσεις τέτοιων απεργιών πείνας ποτέ δεν ξέρεις τι μπορεί να συμβεί ξαφνικά. Δεν υπάρχουν σήγουρες προβλέψεις.

Συμβούλια συνεδριάζουν Τρίτες και Πέμπτες, οπότε περιμένουμε να δούμε αν την ερχόμενη Τρίτη θα εξετάσουν το αίτημα του Κ. Σακκά ή θα τον αφήσουν κι άλλο.

Δικτατορία ενάντια στον «Ξωτερικό εχθρό»

«Ας σεβαστεί (σ.σ. ο ΣΥΡΙΖΑ), έστω και για μία φορά, τους θεαμούς και ας πάψει να υπερασπίζεται κάθε λογής κατηγορούμενο για αναρχία και τρομοκρατία». Η πολιτικά νηπιακή και ζωώδης δήλωση της εκπροσώπου Τύπου της ΝΔ Αννας-Μισέλ Ασημακοπούλου βοήθησε να αποκαλυφθεί το πρόσωπο μιας ακροδεξιάς που παριστάνει τη φιλελεύθερη αστική δύναμη. Μιας ακροδεξιάς που δεν μπορεί να σεβαστεί ούτε το ισχύον αστικό δίκαιο. Οταν η εκπρόσωπος Τύπου ενός αστικού κόμματος εξουσίας, που κατά τεκμήριο κρίνεται επαρκής για να βγάζει προς τα έξω την κομματική γραμμή ακολουθώντας το τυπικό της αστικής δημοκρατίας, αποκαλεί δημοσίως την αναρχική ιδεολογία έγκλημα που διώκεται ποινικά, μπορεί να φανταστείτε ποια είναι η πραγματικότητα. Τι συζητείται στα γραφεία, μακριά από τα φώτα της δημοσιό-

τητας.

Τι να πεις, όμως, για τον Πρετεντέρη, ο οποίος δύο μέρες μετά τη δήλωση Ασημακοπούλου, την έπεισε στον ΣΥΡΙΖΑ διότι «διαμαρτύρεται εντόνως για την παρατεινόμενη προφυλάκιση του „αντεξουσιαστή“ ή „αναρχικού“ Κ. Σακκά, ο οποίος συνελήφθη σε αποθήκη με οπλισμό που αποδίδεται στη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς». Κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ ότι δε διαθέτει αίσθηση δικαίου, διότι υποστηρίζει πως «οφείλει να διωχθεί ποινικά ένας πολιτικός και πρώην υπουργός Οικονομικών (σ.σ. Βενιζέλος) ακόμη και αν δεν προκύπτει κάτι συγκεκριμένο εναντίον του», ενώ από την άλλη «οφείλει να προστατευθεί πολιτικά ένας „αντεξουσιαστής“ (ή κάπι συναφές) που πιάστηκε με τα Καλάνικοφ». Οπως βλέπουμε, ο Πρετεντέρης δίκασε τον Βενιζέλο και τον έκρινε αθώο, όπως δί-

κασε και τον Σακκά και τον έκρινε ένοχο. Λογικό από τη μεριά του. Για τα κοράκια της προπαγάνδας δεν ισχύει καν το νομικό σύστημα. Δικτατορικώ το τρόπω αποφασίζουν και διατάζουν. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε κάθε δικαίωμα να θέλει να παραπέμψει τον Βενιζέλο σε προανακριτική επιτροπή. Η πρόταση του δεν πέρασε στη Βουλή, οπότε περιορίστηκε στις πολιτικές καταγγελίες. Η περίπτωση Σακκά, επίσης, είναι πεντακάθαρη νομικά. Κατηγορείται, αρνείται το μεγάλυτερο μέρος των κατηγοριών (βασιμότατα, όπως γνωρίζει όποιος παρακολουθεί τη δίκη), αλλά η υπόθεση δεν έχει τελειώσει καν σε πρώτο βαθμό (μέχρι να τελεσιδικήσει θα χρειαστούν μερικά χρόνια). Η προφυλάκισή του, όμως, θα έπρεπε να έχει αρθεί πριν από δεκατρείς μήνες, όταν συμπλήρωσε το 18μηνο. Ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να πάρει θέση σ' αυτό. Λέμε αναγκάστηκε, γιατί το

έκανε όταν ο Σακκάς ξεκίνησε απεργία πείνας και όχι όταν πάρθηκε η σχετική απόφαση του Συμβουλίου για παράταση έως τους 36 μήνες της προφυλάκισης του Σακκά και του Γερ. Τσάκαλου. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να υπερασπίζεται την αιστική νομιμότητα. Δέχεται μια τόσο λυσαλέα επίθεση, καθορά προβοκατόρικη (κάθε μέρα η ΝΔ εκδίδει καναδύο ανακοινώσεις για να κατηγορήσει τον ΣΥΡΙΖΑ ως προστάτη της «τρομοκρατίας»), γιατί ένα μεγάλο κομμάτι της σημερινής αστικής δημοκρατίας είναι υπέρ της χρήσης καθαρά δικτατορικών μέσων όταν πρόκειται για τους πολιτικούς αντιπάλους του συστήματος. Άλλοι μιλούν ανοιχτά, όπως η Ασημακοπούλου και ο Πρετεντέρης, άλλοι μιλούν έμμεσο, με τη σωπή τους για την προκλητική παραβίαση της ίδιας της αστικής νομιμότητας.

Θα αλωνίζει απροκάλυπτα η Μοσάντ

Η επίσκεψη ενός σιωνιστή υπουργού στην Ελλάδα δεν αποτελεί ειδηση. Από την εποχή του Γωργάκη Παπανδρέου οι δύο χώρες έχουν αποκαταστήσει «στρατηγική συνεργασία». Οταν αυτός ο υπουργός, όμως, είναι ο υπουργός Δημόσιας Ασφαλείας του Ισραήλ (Γιτζάκ Αχαρονόβιτς το όνομά του), δηλοδή ο άνθρωπος που είναι υπεύθυνος για καθημερινά εγκλήματα σε βάρος των Παλαιστίνων και εντός του Ισραήλ και στα κατεχόμενα εδάφη, τότε το πρόγραμμα γίνεται πιο προκλητικό.

Ο Δένδιας δήλωσε ότι «αξιολογήθηκε η μέχρι τώρα συνεργασία που έχουν αναπτύξει οι δύο χώρες στους τομείς της πολιτικής προστασίας και της αστυνομικής συνεργασίας και συμφωνήθηκε η περαιτέρω ενίσχυση της». Ο Αχαρονόβιτς απεκόλυψε περισσότερα: «Στο άμεσο μέλλον πρόκειται να υπογράψουμε μία συμφωνία, η οποία θα περιλαμβάνει όλα τα θέματα στα οποία ο υπουργός και εγώ συμφωνήσαμε. Πολλά θέματα μεταξύ των οποίων και η τρομοκρατία». Τι δουλειά έχουν οι σιωνιστές με αυτό που ονομάζουν «τρομοκρατία» στην Ελλάδα; Προφανώς, η Μοσάντ (που ήδη έχει επίσημα και ανεπίσημα κλιμάκια στην Ελλάδα) θα αλωνίζει απροκάλυπτα πλέον, έχοντας ανοβαθμίσει τις δυνατότητές της, στο πλαίσιο της συμφωνίας που πρόκειται να υπογραφεί.

Τι περιλαμβάνει στο σιωνιστικό λεξιλόγιο ο όρος «τρομοκρατία»; Περιλαμβάνει και τις κινήσεις αλληλεγγύης στον απελευθερωτικό αγώνα του παλαιστινιακού λαού.

■ Παραμυθιάσματος συνέχεια

Επρεπε να το περιμένουμε ότι ο Δένδιας θα προσπαθούσε να παραμυθίσει και τους γαλάζιους συνέδρους με τη δήθεν αντίθεσή του στο «Δουβλίνο 3». Απέφυγε, βεβαία, να πει ότι θα το καταψηφίσει, δεν τους ενημέρωσε όμως και ότι το «Δουβλίνο 3» έχει ήδη τελειώσει (εγκρίθηκε και από το Συμβούλιο και από το Ευρωκοινοβούλιο). Αφρεσ να αιωρείται ότι το θέμα παραμένει ανοιχτό. «Υπό την ηγεσία, λοιπόν, του πρωθυπουργού, κάναμε μία μεγάλη στροφή και διαφωνήσαμε πλήρως με την Ευρώπη στο Δουβλίνο 3», είπε. Κι αμέσως το γύρισε στο ηρωικό τσάμικο: «Από εδώ και πέρα, η ελληνική πορεία θα είναι μία πορεία διαφοροποίησης. Απαιτούμε από τους ευρωπαίους εταίρους και φίλους μας, αφού εμείς κάναμε το δικό μας κομμάτι, ώστε να προστατεύσουμε τα ευρωπαϊκά σύνορα από την παράνομη μετανάστευση, να κάνουν κι αυτοί το δικό τους». Και κατέληξε: «Δεν μπορεί το κρητήριο της πρώτης εισόδου, να είναι το κρητήριο για την εξέταση των θεμάτων ασύλου, όπως προβλέπει το Δουβλίνο 2. Κι επίσης πρέπει να αντιληφθούν οι ευρωπαίοι εταίροι και φίλοι μας ότι πρέπει να συμφωνήσουμε μεταξύ μας μία κλείδα επαναδιανομής, επί τη βάσει της οποίας δύο μπαίνουν στην Ελλάδα και δύες μπορούν να επιστραφούν θα μοιράζονται και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, ανάλογα με την έκτασή τους, ανάλογα με το ακαθάριστο προϊόν τους και ανάλογα με τον πληθυσμό τους».

Οπως πολύ καλά γνωρίζουν οι αναγνώστες της «Κ», το «Δουβλίνο 3» είναι ίδιο με το «Δουβλίνο 2» στο επίμαχο θέμα (όποιος συλλαμβάνεται χωρίς χαρτία σε μια ευρωπαϊκή χώρα θα στελνεται πακέτο στη χώρα πρώτης εισόδου, δηλαδή στην Ελλάδα κατά κύριο λόγο). Κι όχι μόνον αυτό, αλλά συντομότατα θα τεθεί σε λειτουργία ένα σύστημα πανευρωπαϊκού φακελώματος των μεταναστών χωρίς χαρτί. Δηλαδή, θα υπάρχει μια καλύτερη οργανωμένη βάση δεδομένων, από την οποία θα ανακαλύπτεται η ταυτότητα του συλλαλητικού και η χώρα πρώτης εισόδου. Ολ' αυτά τα ξέρει καλά ο Δένδιας, αφού αυτός συμφωνήσε για το «Δουβλίνο 3» (καμιά διαφωνία δεν καταγράφηκε στο Συμβούλιο). Ομως, έπρεπε να πει κάτι για να τονώσει τους δεξιούς συνέδρους και για να βάλει τον εαυτό του στο βάθρο του σημαντικότερου υπουργού Καταστολής που γνώρισε η μεταπολεμική Ελλάδα.

Η Ελλάδα είναι και θα παραμείνει μια τεράστια ανοιχτή φυλακή για μετανάστες και πρόσφυγες. Το μόνο που παζαρεύει η κυβέρνηση είναι κάποια κονδύλια για δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης κτλ. Τα φύλακτρα του δεσμοφύλακα παζαρεύει και μάλιστα με ύφος ζήτουλα, όπως φάνηκε από δύο παρεμβάσεις που έκανε μέσα στον Ιούνη ο Δένδιας, μία στο άντρι Συμβούλιο

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Πολλοί και πολύ ασχολήθηκαν με την ανάρτηση Σπανουδάκη στο facebook, αλλά κανείς δεν έγραψε ότι: Μέσα σε 777 λέξεις [αντίρρηση στην παρούσα στήλη που πολύ συχνά, σχεδόν πάντα είναι σε δύο λέξεις], ο ταλαντούχος και κυνηγημένος μουσικού συνδέτης έχει βάλει 125 κόμματα. Κάθε έξι λέξεις και ανάσα (αυτό δεν είναι το κόμμα), σαν ασδαμπικός! Κόμματα σε άστοχες δέσεις, όπου δεν χρειάζονται, κόμματα παντού. Αφήστε δε τα συντακτικά και ορδογραφικά λάθη, μάλλον ίδιον του... «πατριωτισμού» και της «ελληνολατρείας» που συνυπάρχει σε ευδεία αναλογία. Να μερικά: Πια αντί για ποια. Βαρύεμα. Χατζήδακη. Διώριζε. Κόμματα. Υγείως. Αλωσε. Ψέμματα. Αποδώσαν. Περιδοροποιούν. Νάνι. 74' αντί για '74. Και με τονισμένες σχέδον όλες τις μονούλλαβες λέξεις, ακόμη και αυτές των δύο γραμμάτων [με, πιο, σπηγκα, τα, για, την, δεν, σε κλπ.]. Εντάξει, το «κόκκινο» και δεν γράφουμε άλλα...

Καταδικάζουμε τη βία απ' όπου και αν προέρχεται

«Κάθε κόκκινο πανί που ανεμίζει δεν είναι αναγκαστικά η μαχητική σημαία της εργατικής τάξης. Και ο πιο φωνακλάς που αρπάζεται εύκολα, δεν είναι αναγκαστικά και ο πιο ψυχωμένος, ο πιο σταθερός ή ο πιο οξυδερκής» (Henri Krasucki – «Τα συνδικάτα και η πάλη των τάξεων»).

Η είδηση λέει ότι στις 26 Ιουνίου υπογράφηκε πρωτόκολλο [σύγιουρα δα ακολουθήσει και δευτερόκολλο, όπως έγινε με τις καρμπινάτες αδετήσεις διακρατικών συμφωνιών για τους οδικούς άξονες από/προς τη Βουλγαρία, οι οποίοι από πλευράς της είναι έτοιμοι προ ετών και υποδειγματικοί], με το οποίο συμφωνήθηκε η κατασκευή νέας οδικής γέφυρας στους Κήπους του Εβρου. Εντάξει, «μα κατασκευαστεί εφτάμιας μέτρα νοτιότερα της υφιστάμενης, ψηλότερα από αυτή και διαδέστει τέσσερις – δύο ανά ρεύμα – λωρίδες κυκλοφορίας». Άλλη η ειδοποίηση λεπτομέρεια είναι άλλη: Από ελληνικής πλευράς τη μελέτη δα ολοκληρώσει και δα δημοπρατήσει η «Εγνατία Οδός ΑΕ» και από τουρκικής πλευράς η Κρατική Αρχή Αυτοκινητοδρόμων (Κ.Γ.Μ.). Τα συμπεράσματα [και οι λογικοί συνειρμοί] δικά σας.

«Δεν δέλω μεγάλα πράγματα από τη ζωή, αλλά μικρά πράγματα που κάνουν μεγάλη τη ζωή» (Che Guevara).

Γιατί να το κρύψουμε; Ξαναβρίκαμε το ίνδαλμά μας, τον προμηδευτή και μέγα χορηγό της στήλης, τη χαρά κάθε παραπολιτικού και παραπωλητικού σχολίου, ένα σχολείο ολάκερο για κάθε αρδηρογράφο. Τέρμα οι αποσπασματικές εμφανίσεις και τα αντάρτικα χτυπήματα, τέρμα τα βιβλία, οι καταγγελτικές μπροσούρες και οι ερωτήσεις στη βουλή για την απελευθέρωση του ομήρου του κράτους Λάκη Γαβαλά και όσων άλλων συντροφισσών (όπως η Βίκι Σταμάτη) δοκιμάζουν το σκληρό πρόσωπο της εξουσίας. Ο Βγον Μανγκίτ είναι εδώ, είναι αιδώ, δυναμικός και ρηξικέλευθος, ατρόμητος υπέρμαχος του αδιανότου και του ανήκουστου, όπως μας είχε συνηδίσει τον παλιό καλό καιρό. «Πώς να σας το πω καθαρά, εδώ χρειάζεται η ευρύτατη συνεννόηση για μια εδνική άμυνα. Βεβαίως και δι πρέπει να υπάρχει συνεργασία και με τη Χρυσή Αυγή, μας έπιασε η ευαισθησία για αυτή που είναι ψηφισμένη από 600 χιλιάδες κόσμο, δι ψηφιστεί από ένα εκατομμύριο και εμείς δα κάνουμε αναμνήσεις του συντάγματος της Βαϊμάρης. Το ξέρουμε το σύνταγμα της Βαϊμάρης; Ξέρουμε ότι ήταν το πιο πρωχωρημένο σύνταγμα στην κοινωνική πολιτική της Γερμανίας του μεσοπολέμου; Ή όλης της ιστορίας του συνταγματικού δικαίου; Οσοι είστε αντίθετοι να πάτε να το βγάλετε από τον Αρειο Πάγο. Να κάνετε αίτηση να δέσετε το κόμμα εκτός νόμου όπως είπε ο κ. Βενιζέλος. Γίνονται αυτά τα πράγματα; Δεν ηρεμούμε λιγάκι να δούμε τον πόνο μας και την κατάστασή μας;». Αυτά είπε ο ατελείωτος [που όπως διαπιστώσατε έχει και προφητικές ικανότητες, αφού έρει –όπως και πλεύστοι όσοι άλλοι– πόσοι δα ψηφίσουν τη Χ.Α. στις επόμενες εκλογές] και αφού υπογράμμισε ότι η δημοκρατία δεν κινδύνευε από την Χρυσή Αυγή, είπε πως μία διαγραφή από τη Νέα Δημοκρατία δα τον ελευθέρωνε! Λευτεριά στον Βγον λοιπόν. Κι άλλη ελευθερία, πολλή ελευθερία, να τρελαδούμε, να πανηγυρίσουμε έξαλλα, να χάσουμε τον μπουσούλα από την ολική επαναφορά του.

«Εσείς που ξεχνάτε το χδες / που τόσο δολά βλέπετε το σήμερα / που αδιαφορείτε για το αύριο / που αναπνέτε για να πεδάνετε / εσείς που μόνο για χειροκροτήματα έχετε χέρια / που κι αύριο δα χειροκροτάτε / απ' όλους δυνατότερα όπως πάντα / όπως κι χδες, όπως και σήμερα / εσείς ας ξέρετε λοιπόν / ζωντανά επιχειρήματα της κάθε τυραννίας / πως τους τυράννους τους μισύ πολύ / τόσο πολύ όσο σιχαίνομαι εσάς» (Άλεξανδρος Πλανγόλης).

Κοκκινοσκουφίτσα

Είναι γλυκό το μέλι της εξουσίας

Διαψεύστηκαν όσοι θεώρησαν ότι η ΔΗΜΑΡ αποχωρεί απ' όλη την έκπτωση της κυβερνητικής και κρατικής εξουσίας. Ολα τα ΜΜΕ έγραψαν ή μετέδωσαν στις 22 Ιουνίου, ότι η ΔΗΜΑΡ αποσύρει τα στελέχη της από την κυβέρνηση και το κράτος. Ομως, η επίσημη ανακοίνωση που εκδόθηκε τότε από τη ΔΗΜΑΡ έγραψε ότι παραιτούνται οι υπουργοί, υφυπουργοί, γενικοί και ειδικοί γραμματείς. Βέβαια, σε διευκρινιστικές ερωτήσεις των δημοσιογράφων δινόταν η διαβεβαίωση ότι θα παραιτηθούν και τα στελέχη που διορίστηκαν στο κράτος (στις διοικήσεις κρατικών φορέων, οργανισμών και επιχειρήσεων). Γι' αυτό και πέρασε έτσι στα ΜΜΕ.

Ομως, το μελί της εξουσίας είναι γλυκό και οι ΔΗΜΑΡίτες το γνωρίζουν πολύ καλά. Ετσι, δέκα μέρες μετά την αποχώρηση από την κυβέρνηση και αφού μέτρησε τα πράγματα, η ΕΕ της ΔΗΜΑΡ αποφάσισε πως τα στελέχη που διορίστηκαν στο κράτος δε θα παραιτηθούν, γιατί διορίστηκαν αξιοκρατικά! Ιδού με πόσο θράσος παρουσίασε την αποφάση αυτή ο ίδιος ο Κουβέλης, μιλώντας στο πρωινάδικο του ΑΝΤ1 την περασμένη Τετάρτη: «Σε ό, τι αφορά την παρουσία απόμων που έχουν υποδειχτεί σε διάφορες θέσεις από τη ΔΗΜΑΡ – και δεν είναι όλοι ΔΗΜΑΡ, σας διαβεβαιώνω – εκεί μπήκαν για να βοηθήσουν τη λειτουργία του κράτους, δεν μπήκαν για να λακυραγωγήσουν το κομματικό κράτος του παρελθόντος. Μπήκαν για να μπορέσουν να βοηθήσουν και το έργο τους είναι εξαιρετικά θετικό. Εάν θελει η κυβέρνηση, με την παρούσα σύνθεση, να τους απομακρύνει, είναι δικό της θέ-

μα. Άλλα αυτοί οι άνθρωποι που υποδειχτηκαν από εμάς, στη βάση αξιοκρατικών στοιχείων, να μείνουν και να υπηρετήσουν τη λειτουργία του κράτους. Να υπηρετήσουν μεταρρυθμίσεις, να υπηρετήσουν την απόδοση του κράτους. Αν θελει η κυβέρνηση να τους απομακρύνει ας το κάνει, αλλά τότε αυτή θα καταδειξει ποια αντιληψη και ποια λογική έχει για τη λειτουργία του κράτους».

Πέταξε και το γάντι στους πρώην κυβερνητικούς συνεταίρους του, δηλαδή. Για τα «αξιοκρατικά στοιχεία» των διορισμών ας μη δώσουμε χαρακτηρισμό, γιατί καραδοκεί και ο νόμος. Ποιος δεν έρει ότι η μοιραστική γινόταν στη βάση της μαθηματικής σχέσης 4-2-1 (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ); Να θυμίσουμε και την εγκύλιο που έστειλε ο Χατζησωκράτης στα μέλη της ΔΗΜΑΡ, με την οποία τα ενημέρωνε ότι θα γίνουν διορισμοί και γ' αυτό να φροντίσουν να στείλουν στο κόμμα βιογραφικά, για να μεριμνήσει. Και γιατί εξέτασαν αυτό το θέμα δέκα μέρες μετά την αποχώρηση τους από την κυβέρνηση; Γιατί δεν το ξεκαθάρισαν αμέσως, αλλά απύπως παραμύθιαζαν τους δημοσιογράφους ότι θα παραιτηθούν όλοι, από κυβέρνηση και κράτος;

Η γηγετική κλίκα της ΔΗΜΑΡ φοβάται ότι διάφορα λαμπόγια θα την κάνουν με ελαφρά πτηδηματάκια και θα προσκολληθούν στον Βενιζέλο, προκειμένου να διστηρηθούν ή να ξαναμπτούν στον κρατικό μηχανισμό. Από την άλλη, έκοψε το κλίμα, κατέλαβε ότι ο Σαμαράς θελει να τα έχει καλά μαζί της, οπότε αποφάσισε να το εκμεταλλευτεί' αυτό το επίπεδο.

Ψευταράς

Είπε ο Κουβέλης στο πρωινάδικο του ΑΝΤ1: «Την έκδοση αυτήν (σ.σ. της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, βάσει της οποίας μπήκε το λουκέτο στην EPT) πην πληροφορήθηκα, εγώ και οι υπουργοί που υποδειχτηκαν από τη ΔΗΜΑΡ, το μεσημέρι από την πλεόραση». Ποιον προσπαθεί να κοριδεύει; Αφού τον ξεμπρόστιασε ο Σαμαράς, διαφέροντας ότι είχαν κάνει μυστική συνάντηση δυο μέρες πριν, στο σπίτι του στη Μουρούζη, όπου τους ανακοίνωσε το κλείσιμο της EPT.

Μήπως να θυμίσουμε στον Κουβέλη τι έλεγε στις δηλώσεις του στις 20 Ιουνίου: «Η κυβέρνηση προχώρησε στην έκδοση πράξης νομοθετικού περιεχομένου, παρά την αντίθεση της ΔΗΜΑΡ, πην οποία γνωρίζε με σαφήνεια». Αρα, η ΔΗΜΑΡ γνώριζε ότι θα εκδοθεί ΠΝΠ και είχε εκφράσει την αντίθεσή της. Πώς λοιπόν λέει τώρα ότι έμαθε για την ΠΝΠ από την πλεόραση;

Αλήθεια, πώς θα χαρακτηρίζατε έναν πολιτικό που μιλάει συνεχώς για αρχές και αξίες και δε διστάζει να πει τόσο χοντρά ψέματα;

■ Το ΣΤΕ (ξανα)κουρεύει κάθε έννοια νομιμότητας

Νόμος είναι το δίκιο των χρυσοθήρων-καπιταλιστών

Με μια προκλητική προσωρινή διαταγή, που κουρελιάζει κάθε έννοια νομιμότητας, η πρόεδρος του Ε' Τμήματος του ΣΤΕ Αγγελική Θεοφιλοπούλου, επιτρέπει στην εταιρία «Ελληνικός Χρυσός» να συνεχίσει την κατασκευή των παράνομων εγκαταστάσεών της στις Σκουριές, που τις είχε σταματήσει η Πολεοδομία, επειδή η εταιρία δεν έχει άδεια δόμησης.

Το ιστορικό, στο οποίο έχουμε κάποια έμμεση εμπλοκή και εμείς, έχει ως εξής. Στις αρχές του χρόνου, η «Ελληνικός Χρυσός» υπέβαλε φάκελο στο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής της Περιφερειακής Ενότητας Χαλκιδικής, ζητώντας έγκριση δόμησης για τις εγκαταστάσεις στις Σκουριές. Το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής, άγνωστο πως, πληροφορήθηκε για το παράνομο ΦΕΚ με το οποίο ο Σηφουνάκης είχε αλλάξει τον ψηφισμένο από τη Βουλή νόμο και έστειλε το φάκελο στην Πολεοδομικά Αργανίας, δεδομένου ότι με τη νοθεία του Σηφουνάκη δεν απαιτούνταν η έγκριση του στο πρώτο στάδιο (έγκριση δόμησης), αλλά μόνο στο δεύτερο. Πρέπει, λοιπόν, να σημειωθεί ότι η «Ελληνικός Χρυσός» ήξερε καλά ποια διαδικασία έπρεπε ν' ακολουθήσει. Ηξερε ότι πρέπει να βγάλει άδεια δόμησης για να κάνει το οποιοδήποτε έργο στις Σκουριές (χωματουργικά, κατασκευή κτιρίων κτλ.).

Για λόγους που δεν γνωρίζουμε, το Μάρτη Η Πολεοδομία Αρναίας επέστρεψε το φάκελο στην εταιρία, χωρίς να εκδώσει έγκριση δόμησης. Τον Απρίλη άρχισε η δική μας ανάμιξη, όταν ανακοινώφωμε τη νοθεία που είχε κάνει στο νόμο ο Σηφουνάκης. Οταν η Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης παραδέχτηκε ότι έχει γίνει νοθεία και έστειλε την υπόθεση στον αρμόδιο αναπληρωτή υπουργό ΠΙΕΚΑ Στ. Καλαφάτη, για να διορθώσει την παρανομία, ενημερώσαμε αναλυτικά την Πολεοδομία Αρναίας, είπαμε στους υπηρεσιακούς παράγοντες ότι επίκειται ρύθμιση και τους καλέσαμε να μην κάνουν καμιά υποχώρηση στις πτίσεις της «Ελληνικός Χρυσός». Τρέποντας μια άδεια εγκατάστασης ήλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού σε άδεια δόμησης! Αυτό είναι το μεγάλο κατόρθωμα των Τ. Μπαλτάκου και ΣΤ. Καλαφάτη. Από τη νόθευση ενός νόμου, για να εξυπηρετηθεί η «Ελληνικός Χρυσός» φτάσαμε τώρα στην παραβίαση κάθε νόμου και στην επιβολή του «νόμου των χρυσοθήρων».

Η «Ελληνικός Χρυσός» βέβαια είχε κάνει στις Σκουριές και παράνομα χωματουργικά έργα και παράνομες κατασκευές, συμπειριφέρομενη ως κράτος εν κράτει. Οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες έκαναν τα στραβά μάτια και κινούνταν αργά και μόνο μετά από συνεχείς κατανυγίες και υπομονήστα των

τεσσαριάς της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΡΟΣΟΣ». Τότε η εταιρία αλλάξει τακτική. Εχοντας καταλάβει ότι δύσκολα θα πάρει άδεια δόμησης από την Πολεοδομία και ότι μετά τη δρομολογημένη εξάλειψη της παρανομίας Σηφουνάκη, την οποία εμείς είχαμε δημοσιοποιήσει, θα έπρεπε να επανέλθει στο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής με πλήρη φάκελο, η εταιρία κατέφυγε στο ΥΠΕΚΑ, το οποίο κουρεύει τα γεγονότα και στηρίζει τα αγωνιζόμενα κατοικίων. Ετσι, το Δεκέμβρη του 2012 η Πολεοδομία αναγκάστηκε να κάνει αυτοφύια για δεύτερη φορά και να επιβάλει πρόστιμα για τις αυθαίρετες κατασκευές. Πώς απάντησαν οι μηχανικοί της εταιρίας σε φιλική τους ιστοσελίδα; «Εδώ και 6 μήνες η εταιρία περιμένει την έγκριση των σχετικών μελετών, που έχει καταθέσει στην πολεοδο-

μία. Δεν γινόταν να παραμένουμε άλλο, επι τίτου κρεμάμενοι, μέσα στον χώρο που μας ανήκει, επειδή κάποιοι υπάλληλοι υπηρεσών, ή έχουν διαφρετικούς ρυθμούς από τους δικούς μας, ή μας αντιμετωπίζουν με καρχυποψία και φοβικά σύνδρομα!

Ο μολογούν κυνικά ότι έκαναν παράνομα έργα, γιατί δεν είχαν άδεια, επειδή δήθεν τους καθυστερούσαν οι υπηρεσίες που διακατέχονται από «καχυποψία και φοβικά σύνδρομα». Το πιο σοβαρό, όμως, είναι ότι παραδέχονται ότι έχουν καταθέσει μελέτες στην Πολεοδομία και περιμένουν έγκριση. Αυτή την έγκριση πλέον ισχυρίζονται ότι δεν τη χρειάζονται, γιατί το ΥΠΕΚΑ έκανε σκουπίδια το νόμο και τους έδωσε μια άλλη άδεια, η οποία είναι για πάσα χρήση!

Στις 10 Ιουνίου, η Πολεοδομία του Δήμου Αριστοτελή εξέδωσε απαγόρευση συνέχισης των εργασιών που η «Ελληνικός Χρυσός» συνέχιζε, υπό την προστασία των ΜΑΤ. Εστείλε στο ΑΤ Αρναίας το εξής έγγραφο: «Παρακαλούμε σύμφωνα με την παρ 5α του άρθρου 4 του Ν. 4067/2012 "Νέος Οικοδομικός Κανονισμός" [ΦΕΚ 79Α/2012] να διακόψετε κάθε οικοδομική εργασία στη θέση "Σκουριές" της Μεγάλης Παναγίας του Δήμου Αριστοτέλη Χαλκιδικής, καθώς έπειτα από αυτοψία που διενήργησαν αρμόδιοι υπαλλήλοι της υπηρεσίας ας διαπιστώθηκαν εκτεταμένες εκσκαφές και άλλες κατασκευές χωρίς άδεια δόμησης (...) Η συνέχιση θα επιτραπεί μόνο με νεότερο σήμα μας ανεξάρτητα αν σας παρουσιαστεί οποιαδήποτε αδειοδότηση».

Τότε, η «Ελληνικός Χρυσός» προσέφυγε στο ΣΤΕ, ζητώντας αναστολή της απόφασης της Πολεοδομίας και προσωρινή διαταράχη. Στην προσφυγή αναφέρει ότι «τα επίμαχα έργα αφορούν εκσκαφές και την κατασκευή βάθρων για τις πλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις που έχουν αδειοδοτηθεί από την ορμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ! Ξεπέρασαν κάθε όριο προκλητικότητας, υποστηρίζοντας ότι φτιάχνουν βάθρο για ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις, οι οποίες θα αποτελούν τμήματα ενός εργοστασίου το οποίο δεν έχει κατασκευαστεί και δεν μπορεί να κατασκευαστεί όσο δεν έχει άδεια δόμησης. Υποτιμούν ακόμη και τη νοημοσύνη τους, υποστηρίζοντας ότι θα φτιάξουν κάποια βάθρα στη μέση του πουθενά, έτσι στον αέρα. Τότε γιατί τόσο καιρό τώρα προσπαθούσαν να πάρουν

άδεια δόμησης από τις αρμόδιες πολεοδομικές υπηρεσίες;

Ακόμη πιο προκλητική, όμως, είναι η προσωρινή διαταγή που εξέδωσε η πρόεδρος του Ε' Τμήματος του Σ.Τ.Ε. Αγγελική Θεοφανοπούλου. Την παραθέτουμε ολόκληρη, γιατί αποτελεί σπουδαιοτάτη μηνύμα-

αποτελεί τριγματικό μνημείο:

«ΔΙΑΤΑΣΣΟΥΜΕ την αναστολή εκτελέσεως του με αρ. πρωτ. 786/10-6-2013 σήματος του Τμήματος Πολεοδομίας του Δήμου Αριστοτέλη Χαλκιδικής καθ' ο μέρος απαγορεύει την εκτελεση των εργασιών έδρασης του μηχανολογικού εξοπλισμού (διαμορφώσεις χώρων, κατασκευές από οπλισμένο σκυρόδεμα, μεταλλικές κατασκευές) που προβλέπονται στην Δ8/5/Φ.12.7/9452/1794/13.5.2013 άδεια εγκατάστασης ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού της μονάδας εμπλουτισμού Σκουριών της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του ΥΠΕΚΑ».

Η πρόεδρος του Ε' Τμήματος, του επιφορτισμένου (λέμε τώρα) με την υπεράσπιση του Πειριβάλλοντος, έρχεται σακρέ-στοτα να επικυρώσει την προ-κλητική, παράνομη απόφαση του ΥΠΕΚΑ, που επιτρέπει στην «Ελληνικός Χρυσός» να χτίσει ένα ολόκληρο εργοστά-σιο χωρίς άδεια δόμησης, αλλά με μια παντελώς αστήρικτη και παράνομη άδεια εγκατάστα-σης ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού. Σε όποιον μηχανι-κό (ειδικά σε μηχανικούς των πτολεοδομιών) το είπαμε αυτό, μας κοίταζε μην πιστεύοντας σ' αυτά που άκουγε. Εργοστά-σιο χωρίς άδεια δόμησης δεν μπορεί να γίνεται.

Αυτό το σκάνδαλο δεν έχει τελειωμό. Ενας νόμος μόνο υπάρχει: να φτιάξει ο πωσδήποτε το εργοστάσιο η «Ελληνικός Χρυσός». Τον αγώνα των κατοίκων της περιοχής τον αντιμετωπίζουν με ΜΑΤ, εισβολές σε σπίτια, δίκες, προφυλακίσεις. Και τη νομιμότητα που μπορεί να επικινδυνεύει κάποιος την κάνουν μπαλάκι και του τη δίνουν να τη φάει. Ετσι έκανε το νόμο που ψήφισε η Βουλή ο Σηφουνάκης, έτσι κάνει και τώρα η πολιτική γηγεσίας του ΥΠΕΚΑ, με πλήρη κάλυψη και του Μπαλτάκου (που τόσο ευαίσθητος είναι όταν πρόκειται για θέματα όπως η ιθαγένεια αλλοδαπών) και των Σαμαρά-Βενιζέλου. Ούτε την παρανομία του Σηφουνάκη αποκατέστησε, ενώ παράλληλα προχωρά σε μεγολύτερες και προκλητικότερες παρανομίες για χάρη της εταιρίας.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Σε περίπτωση που νομίζατε ότι κάτι κατακρέπεται (προς στρατολόγους, στρατοδίκες, μιλιταριστές και πάσης φύσεως εξουσιαστές).

Επειδή γενικά δε συμπαθούμε τους μονολόγους και σίγουρα απειχθανόμαστε όταν η έξουσία νομίζει ότι μπορεί να μιλά μονοχή της, είναι (ξανά) καιρός να πούμε κι απ' τη μεριά μας δυο κουβέντες.

Τον τελευταίο χρόνο αποφασίσατε πως είμαστε αρκετά ενοχλητικοί κι έπρεπε να μοις κάνετε πέρα, να κυνηγήσετε δειγματοληπτικά εμάς, μήπως τρομάξουν κι οι άλλοι. Μας στείλατε κλήσεις για δικαστήρια και μοις καταδικάσατε, φροντίσατε να μοις καλέσετε για στράτευση δύος φορές γινόταν, νομίζοντας ότι η πίεση αυτή θα αποδώσει και θα έχετε το πάνω χέρι, μας επιδώσατε ραβασάκια με πρόστιμα που θα τα έλεγε οπιοσδήποτε παράλογα ακόμα και σε εποχές παχιών αγελάδων. Αφού όλα αυτά δε βγήκαν, το φτάσατε στα άκρα, εισβάλατε στην καθημερινότητά μας και μοις αρπάξατε βίσια από αυτήν, μας δέσατε, μας προφυλακίσατε και μας περνάτε αυτόφωρα. Φυσικά ήσασταν σήγουροι πως όλα αυτά θα ήταν αρκετά, πως κάπου θα σπάγαμε, πως θα έπεφταν οικογένειες, φίλοι, συνάδελφοι να μοις συνετίσουν και να μοις πουν ότι όλο αυτό είναι μια "νεανική τρέλα" ή οπιδήποτε άλλο ακίνδυνο για εσάς, την εξουσία, το μιλιταρισμό σας και την υπόσχεση απόλυτης τάξης και πειθαρχίας που θέλετε μέσα κι έξω από το στρατό σας. Ξέρετε ήδη ότι πέσατε έξω.

Πέσατε έξω γιατί δεν εκτιμήσατε σωστά –αφού ποτέ δεν είχατε την τύχη να τη μάθετε– τη δύναμη του συλλογικού αγώνα, ακόμα κι αν όλες αυτές οι διώξεις μοιάζουν καθαρά έξι-
τομικευμένες. Δε μάθωτε από το παρελθόν πως η δύναμη της επίθεσής σας γυρνάει πίσω και μας πεισμώνει κι έτσι, κάθε φορά που μας χτυπάτε, είναι για εμάς και τους/τις συντρόφους/ισσές μας μια υπέροχη ευκαιρία να διαδώσουμε πλα-
τύτερα και να ζυμώσουμε βαθύτερα τις ιδέες μας.

Πέσατε έξω γιατί φυσικά και δε γνωρίζετε τι σημαίνει αλληλεγγύη, πώς κρατάει έναν άνθρωπο όρθιο, όταν φαίνεται μόνος απέναντι στην εξουσία, πώς μπορεί κανείς όταν τη δεχεται, να νιώθει ότι στο εδώλιο στέκεται με χιλιάδες μαζί, στο κελί έχει ολους/ες του τους/τις συντρόφους/ισσες. Γιατί δεν έτυχε ποτέ να μάθετε πως η μεγαλύτερη αλληλεγγύη για εμάς είναι να συμμερίζονται και να συμμετέχουν κι άλλοι στον αγώνα μας κι έτσι αναφωτιέστε πώς γίνεται, ενώ προσπαθείτε να μας εξακολουθίσετε να γινόμαστε περισσότεροι.

Πέσατε έξι μας υποτιμήσατε, γιατί θεωρήσατε πως μόνο στο πόδι και στα καφενεία λέγονται αυτά, σάμπτως δεν ξέρατε πως πάντα υπάρχουν άνθρωποι που εννοούν βαθιά το καθετή που λένε δημόσια. Γιατί δεν καταλάβατε λέξη από όσα έχουμε πει τόσες φορές και θα ξαναπούμε όλη μία: η επιλογή της ολικής άρνησης στράτευσης δεν είναι συγκυριακή, δεν είναι τυχαία, δεν είναι παραχνίδι. Είναι συνειδητή πολιτική απόφαση και διορκής στάση ζωής. Είναι επιλογή που μας την ορίζει η πολιτική και κοινωνική μας συγκρότηση, οι αξίες και η συνείδησή μας. Και γ' αυτό αποτελεί για εμάς υποχρέωση πολύ βαθύτερη και πιο επιτακτική από τους νόμους σας, το στρατό σας και τους καταναγκασμούς που προσποθείτε με κάθε τρόπο να επιβάλλετε.

Δεν αισθανόμαστε θύματα μιας αναβαθμισμένης καταστολής σε μια περίοδο πλατιάς κοινωνικής κατάρρευσης, εκφρασιμού κοινωνίας και εξουσίας και αυταρχικής διακυβέρνησης. Καταλαβαίνουμε, όμως, πια ότι ο στρατός, οι μιλιταριστές και η εξουσία μας αναγνωρίζουν ως αντιπάλους κι εχθρούς. Χαιρόμαστε γ' αυτό, γιατί ακριβώς έτσι είναι. Δεν πρόκειται να κρυφτούμε, να αλλάξουμε δρόμο ή να τρελαθούμε (όσο πολύ κι αν το θέλετε). Θα κρατηθούμε ακέραιοι κι θα συνεχίσουμε, εμείς μαζί με τόσους άλλους, μέχρι την κατάργηση της υποχρεωτικής θητείας, μέχρι την κατάργηση συνόρων και στρατών. Κι αν μας προτιμάτε στα στρατοδικεία σας, εμείς επιμένουμε να δίνουμε τα ραντεβού μας στους δρόμους και στους αγώνες.

Μενέλαος Εξίογλου – Μιχάλης Τόλης

ΥΓ. Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να ειπωθεί κάποτε στον "ελληνικό λαό", στο όνομα και για την ασφάλεια του οποίου γίνονται οι διώξεις μας, πόσο τελικά κοστίζει το κάθε αυτόφωρο show. Γιατί, με τόσους μπάτσους, οχήματα, διμοιρίες, ασφαλίτες, μεταγωγικά, παρατεταμένα αυτόματα, φύλακες στα κρατητήρια να ασχολούνται με την αφεντιά μας, πρόκειται σίγουρα για υπερταραγωγή. Σε πόσες μέρες λειτουργίας ενός σχολείου που είναι για συγχώνευση ή ενός κέντρου υγείας που καταργείται αντιστοιχεί τελικά η επιδειξη πυγμής και εκδικητικότητάς σας;

ΥΓ2. Σε μια υπόθεση εργασίας, στην οποία αύριο καταργούνται η υποχρέωση στράτευσης, πόσοι αλήθεια πιστεύετε ότι θα ήταν πρόθυμοι, πεισμένοι και με αρκετή "αγάπη για την πατρίδα τους" για να καταταχθούν εθελοντικά;

KONTA

Ερυθρόλευκοι φόβοι σε κιτρινόμαυρο φόντο

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Η επιλογή του Γιάννη Αντετοκούντη στην 5η θέση των ντραφτ του NBA από τους Μίλιγουόκι Μπάκες ήταν το βασικό θέμα της βδομάδας που μας πέρασε. Με αφορμή τις δακρύβρεχτες αναφορές για το μεγάλο ταλέντο που πουλούσε CD για να βοηθήσει τα οικονομικά της οικογένειας ή πήγαινε με τα πόδια από τα Σεπόλια στου Ζωγράφου για να κάνει προπόνηση, εντοπίσαμε δυοτρία σημεία που κατά την ταπεινή άποψη της στήλης, αξίζουν να τα σχολιάσουμε.

Το πρώτο σημείο αφορά τον τρόπο που ζουν και βιώνουν την καθημερινότητα οι οικονομικοί μετανάστες. Οι γονείς του Γιάννη βρέθηκαν στη χώρα μας πριν από 20 χρόνια, σε μια εποχή δηλαδή που μπορούσαν να βγάλουν ένα μεροκάματο για να ζήσουν και να δημιουργήσουν οικογένεια και χωρίς να υπάρχει το σημερινό κλίμα ξενοφοβίας και ρατσισμού. Μάλιστα, οι παλιότεροι θα πρέπει να θυμόμαστε, ότι τα σχόλια κάπιοιν Ελληναράδων για τους μετανάστες που πουλούσαν CD ήταν θετικά, αφού τότε στο στόχαστρο ήταν κυρίως οι Αλβανοί. Κατάφεραν λοιπόν να γνωρίσουν και να προσαρμοστούν στα δεδομένα της ελληνικής κοινωνικής και οικονομικής ζωής και επεδίωξαν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να βρουν την κοινωνική καταξίωση και να δημιουργήσουν παρέες μέσα από τον αθλητισμό, όπως κάνει η πλειοψηφία των οικογενειών των μεταναστών. Η σημερινή οικονομική κρίση που έχει φέρει σε απόγνωση τις φτωχές λαϊκές οικογένειες, οι οποίες αδυνατούν να προσφέρουν ακόμη και τα στοιχειώδη στα παιδιά τους, έκανε την περίπτωση του Γιάννη αικόμη πιο οικεία, αφού πλέον γίνεται φανερό ότι η καπιταλιστική βαρβαρότητα δεν κάνει «εξαιρέσεις» ανάμεσα σε Ελληνες και μετανάστες.

Το δεύτερο σημείο που θα πρέπει να τονιστεί είναι η υποκρισία του κράτους και των κολαιούζων του και η προσπάθεια να δοθεί μια διάσταση παραμυθίου με αίσιο τέλος. Το ταλέντο του 18χρονου παίκτη και οι εμφανίσεις του στα γήπεδα της A2 ήταν γνωστές και για το λόγο αυτό οι σκάουτερς από το NBA είχαν έρθει αρκετές φορές στη χώρα μας για να τσεκάρουν τις μπασκετικές τους αρετές. Τότε, η συντριπτική πλειοψηφία από τους «έγ-

κρι-
τους»

δημοσιογράφους, που συναγωνίζονται σήμερα ποιος θα κάνει το μεγαλύτερο ύμνο για το ταλέντο και το ψυχικό μεγαλείο του 18χρονου παίκτη και της οικογένειάς του, δεν έχει κάνει ούτε μια μικρή αναφορά στον παίκτη και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες προσπαθεύσε να κάνει πραγματικότητα τα δύνειρά του. Το θέμα δεν έπρεπε να αναδειχτεί γιατί, όπως τονίσαμε και παραπάνω, γίνεται ξεκάθαρο ότι για την εργατική τάξη και τη γενολαία το μέλλον είναι κοινό και πολύ δύσκολο, ανεξάρτητα αν είναι είσαι Ελληνας ή μετανάστης. Ξαφνικά δύοι ασχολούνται με την υπόθεση και έφτασε το σύνολο της πολιτικής ηγεσίας (εκτός των νεοναζί) να κάνει δηλώσεις για το θέμα και να φουσκώνει με εθνική υπερηφάνεια για «ελληνόπουλο» που κατάφερε, με το ταλέντο και την επίπονη προσπάθειά του να φτάσει σε μια τόσο μεγάλη διάκριση. Ο λόγος προφανής. Επερπετε με κάθε τρόπο η υπόθεση Γιάννης Αντετοκούντη που φύγει από την πραγματική της διάσταση και να μετασχηματιστεί σε επικοινωνιακό σύνολο.

Το νεαρό αθλητή και την οικογένειά του υποδέχτηκε στο Μαξίμου ο ίδιος ο αικροδεξιός Σαμαράς, ο οποίος βρήκε μια καλή ευκαιρία να βελτιώσει την προσωπική του εικόνα και να δείξει ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με τους μετανάστες που ζουν και εργάζονται νόμιμα στην Ελλάδα, σε αντίθεση με τους «παρανόμους» που ζουν καθημερινά την «περιποίηση» και τις φροντίδες του Δένδια. Ο Σαμαράς, εμπνεύμενος από το τρίτυχο «Πλατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια» ευχαρίστησε τον παίκτη γιατί τιμάει τα εθνικά χρώματα, τόνισε ότι όλη η Ελλάδα είναι συγκινημένη από την κίνησή του να σηκώσει την ελληνική σημαία και του έδωσε μια εικόνα του «Άξιον Εστί» για να τον φυλάξει τις δύσκολες ώρες που συναντήσει! Οχι, δεν του χάρισε κάπιοι βιβλίο, αλλά εικόνα της ορθοδοξίας (προσβάλλοντας ενδεχομένως τα θρησκευτικά αισθήματα της οικογένειας, τα οποία δεν γνωρίζουμε).

Το τρίτο σημείο έχει να κάνει με τους νεοναζί και τον τρόπο που αντιμετώπισαν την υπόθεση Αντετοκούντη. Οι τρέχοντες στη ζωή της Α2 ήταν γνωστές και για το λόγο αυτό οι σκάουτερς από το NBA είχαν έρθει αρκετές φορές στη χώρα μας για να τσεκάρουν τις μπασκετικές τους αρετές. Αν και θα μπορούσαν να βάλουν λίγο νερό στο κρασί τους και να εκμεταλλευτούν το γε-

✓ Αν και τα δημοσιεύματα υποστηρίζουν ότι ο Μελισσανίδης είναι έξαλλος με τις προσπάθειες του Μαρινάκη να του χαλάσει τη δουλειά με τον ΟΠΑΠ, στην πραγματικότητα θα πρέπει να του κάνει το τραπέζι, γιατί με τις ενέργειές του, ο πρόεδρος της ερυθρόλευκης ΓΑΕ του έκανε την καλύτερη διαφήμιση και του ενίσχυσε το αρχηγικό του προφίλ. Οι οπαδοί της ΑΕΚ βλέπουν ότι η ομάδα τους, αν και στην Γ' Εθνική, μπορεί να παίξει ρόλο στα δρώμενα του ελληνικού ποδόσφαιρου και στοιχίζονται πίσω από τον Μελισσανίδη. Εκτός από τους οπαδούς της ΑΕΚ, αρχίζουν να καταστρώνουν σχέδια και να τρέφουν ελπίδες για πτώση της ερυθρόλευκης κυριαρχίας και οι οπαδοί του Παναθηναϊκού και του ΠΑΟΚ. Ο Μελισσανίδης έχει τη δυνατότητα και την εμπειρία να αποτελέσει τη βάση για μια συνεργασία των τριών ομάδων, σε μια προσπάθεια ν' αντιμετωπιστεί ο Μαρινάκης.

Το τρίτο σημείο έχει τη δυνατότητα και την εμπειρία να αποτελέσει τη βάση για μια συνεργασία των τριών ομάδων, σε μια προσπάθεια ν' αντιμετωπιστεί ο Μαρινάκης.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΖΑΝ-ΛΙΚ ΓΚΟΝΤΑΡ

Ζούσε τη ζωή της

Με την επαναπροβολή τέτοιων ταινιών, φτάνει κανείς στο σημείο να λέει ευτυχώς που δε βγαίνουν πολλές ταινίες το καλοκαίρι... Αν και πρόκειται για την τέταρτη του ταινία (1962), που πολλοί κριτικοί την εντάσσουν στην πρώιμη περίοδο του έργου του, ο Γκοντάρης αποδεικνύει πόσο σπουδαίος σκηνοθέτης είναι.

Οπως είναι γνωστό, οι ερυθρόλευκοι έχουν καταφέρει και ελέγχουν απόλυτα το ελληνικό ποδόσφαιρο, έχοντας κυριαρχήσει εντός και κυρίως εκτός αγωνιστικών χωρών. Η εμπλοκή όμως του Μελισσανίδη με τα διοικητικά της ΑΕΚ δείχνει να τους δημιουργεί πρόβλημα, αφού είναι σήμουρο ότι αργά ή γρήγορα θα περάσει στην επίθεση. Σε αντίθεση με τον Άλφαρούζο, που δεν έχει εμπειρία από τα δρώμενα στο ελληνικό ποδόσφαιρο, ο ισχυρός άνδρας της ΑΕΚ ξέρει πως μπορεί να χρησιμοποιήσει τον ΟΠΑΠ, αλλά και το παρασκήνιο, για να αλλάξει τα δεδομένα. Εχουμε γράψει στο παρελθόν ότι οι «αναδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου πιστεύουν μόνο στο χρήμα και προκειμένου να το αποκτήσουν μπορούν να συμμορχήσουν και με το διάβολο και να πουλήσουν κάθε συμφωνία. Αυτό το ξέρει πολύ καλά ο Μαρινάκης και φοβάται ότι αν μειωθεί δραματικά το πόσο που θα δώσει ως χορηγία ο ΟΠΑΠ στις μικρομεσαίες ομάδες, αυτές θα κλωτούσουν και θα προσπαθήσουν να παζαρέψουν για να διατηρήσουν τα φράγκα που πίστευαν ότι θα μπουν στο ταμείο τους.

Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το ότι ο Μελισσανίδης έχει δυο χρόνια στη διάθεσή του για να προετοιμάσει την επιστροφή της ΑΕΚ στη Super League, χρονικό διάστημα που του δίνει τη δυνατότητα να κάνει προσεχτικές κινήσεις και να σχεδιάσει χωρίς πίεση χρόνου, οδήγησε τον ερυθρόλευκο πρόεδρο στο να προσπαθήσει να βρει τρόπο για να χαλάσει τη δουλειά του Μελισσανίδη με τον ΟΠΑΠ. Είναι φανερό ότι η κόντρα παύει να είναι αθλητική και η αντιπαλότητα είναι για την εξασφάλιση πλεονεκτήματος για τις καπιταλιστικές μπτίζες που κάνει ο καθένας. Τις ομάδες και τους οπαδούς τους ο δυο καπιταλιστές θα τους χρησιμοποιήσουν όταν έρθει η ώρα της τελικής σύγκρουσης.

Και βέβαια η ερμηνεία της πρωταγωνίστριας Ανωνάς Καρίνα και η δουλειά του Ραούλ Κουτάρ στη φωτογραφία ήταν κυριολεκτικά δώρα προς το σκηνοθέτη... ■

Τέταρτη εβδομάδα ισπανικού κινηματογράφου

Με τον υπότιτλο «Μισός αιώνας κωμωδίας» συνοδεύεται το αφιέρωμα στον ισπανικό κινηματογράφο που πραγματοποιείται στην «Ταινιοθήκη» από την Πέμπτη 4 έως την Τετάρτη 12 Ιουλίου. Εχοντας στόχο την προβολή των πιο χαρακτηριστικών κωμωδιών των τελευταίων δεκαετιών στην Ισπανία, οι οργανωτές του αφιέρωματος (η πρεσβεία της Ισπανίας και η Ταινιοθήκη της Ελλάδος, σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Θερβάντες και τις εταιρίες διανομής PCV και Audiovisual) επέλεξαν δώδεκα κωμωδίες, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στις πιο πρόσφατες μεγάλου μήκους, που έτυχαν καλής ανταπόκρισης από κοινό και κριτικούς.

Οι σκηνοθέτες των ταινιών που επελέγησαν είναι ίσως λιγότερο γνωστοί στο ευρύτερο ελληνικό κοινό (από το αφιέρωμα απουσίαζε ο Αλμοδόβαρ), όμως στην Ισπανία έχουν σημαντική πορεία. Ενδει

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Αιέν αχρηστεύειν

ΕΟΠΠύκρα (ή ΕΟΠΠΥ-κρα!)

«Ποτέ στο παρελθόν δεν έβγαλαν τόσο μεγάλα κέρδη οι εργοδότες όσο κατά τη διάρκεια της προεδρίας μου» - Λούλα (Brasil)

Οταν το δάχτυλο έδειχνε τον εργάτη, ο ηλίθιος κοίταγε το δάχτυλο (και το γουρούνι)...

Δηλαδή για να πάμε ΕΟΠΠΥ πρέπει να μάθουμε αρχαία ελληνικά;

Παραπόδα, εντάξει. Άλλα να χρησιμοποιείται καμιά φορά

◆ Για να ξέρεις αλανιάρη, σ' έχω πάρει πια χαμπάρι (τραγούδι του Γ. Καμβύση). Αφερωμένο στην κυβέρνηση, τον κυρ-Φώτη, τον (γνωστό) ηθοποίο Αδωνι...

◆ Το «ψηλό πουλί» πήρε ο Περισσός στην ΕΣΗΕΑ. (Καμιά δικαιολογία υπάρχει;).

◆ Οι εθνικές Βάικες κι ο εθνικός Σάκης (incompatible).

◆ Παραλίγο(;) να του πλέξει εγκώμιο του Κων. Καραμανλή η Παπαρήγανα η καιμένη (η υπογραφή του Φλωράκη το '74 «μετράει» ακόμα...).

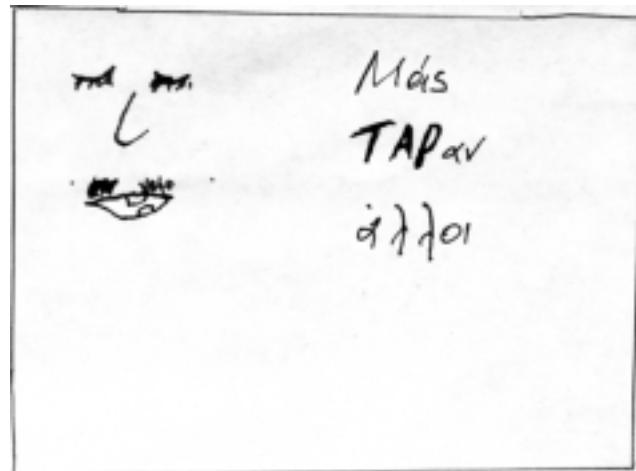
◆ Χάρις Αλεξίου – Ν. Δένδιας (βίοι παράλληλοι ήσον αφορά το Ισραήλ).

◆ ΚΑΙ ο Χίτλερ χορτοφάγος ήταν...

◆ O! sancta simplicitas! (για μια προκήρυξη).

◆ «Η παρουσία των αμερικανικών δυνάμεων στο Βιετνάμ, φωνάζει, είναι λάθος πρώτου μεγέθους και η επέμβαση της χώρας τους στα εσωτερικά άλλων χωρών απαράδεκτη». (ΕΘΝΟΣ, 2-5-1967, Α.Γ. Παπανδρέου). Λάθος, λοιπόν, η αμερικανική εισβολή στο Βιετνάμ, κοινώς ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός «έκανε λάθος»... Τόσο... αντιπεριαλιστής ήταν ο Αντρέας Παπανδρέου, ή μάλλον αντιπεριαλιστή τον είχε βγάλει ο ντόπιος ρεβιζιονισμός με τα κολλητιλίκια του.

◆ «Ο απλοϊκός άνθρωπος της εποχής μας – και στον όρο απλοϊκός περιλαβαίνο-

Ριχάρδωσ' ο Γεροντόκαρδωσ'
(ημήν σήμερον όχι αύριον)

νται όχι μόνο οι αγράμματοι, παρά και οι πολύ γραμματισμένοι, που είναι αδιαφώτιστοι σε ωρισμένα ζητήματα – πιστεύει οικόμη για αλήθειες τρία ψέματα. Το πρώτο ψέμα είναι η "Κοινή Γνώμη", το δεύτερο ψέμα είναι "η παιδεία επάνω από τις κοινωνικές τάξεις" και το τρίτο ψέμα είναι "η Εκκλησία κοινή μητέρα όλων των ανθρώπων". Οτι αυτά είναι ψέματα το κατάλαβαν πρώτα-πρώτα οι πνευματικοί πρόμαχοι των αδικημένων. Μα τώρα πια το κηρύχνουν και οι εκμεταλλευτές... Τι είναι η "Κοινή Γνώμη"; Στις στήλες των εφημερίδων παρουσιάζεται σα μια οντότητα υπέρτατη, ο ανώτερος διαίτητής και διευθυντής για κάθε αντηγνωμία. Τη γράφουν με κεφαλαία αρχικά. Η "Κοινή Γνώμη" απαιτεί

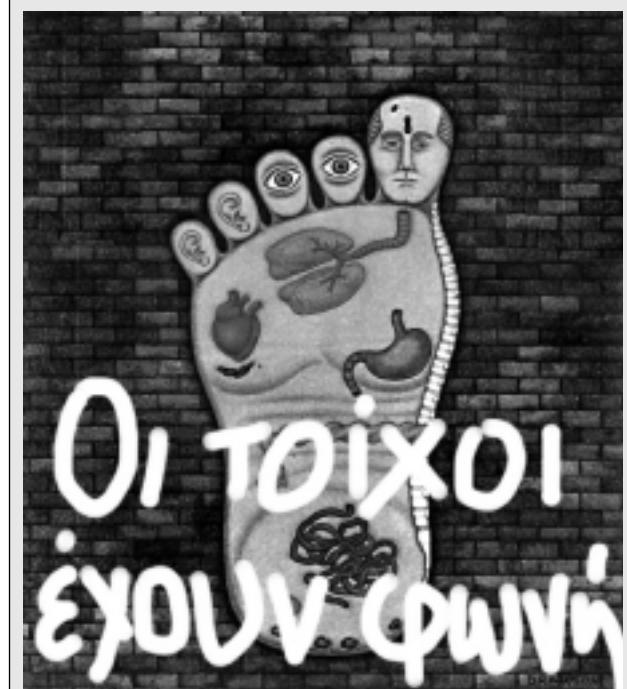
αυτό, η "Κοινή Γνώμη" φρονεί εκείνο. Για τις εφημερίδες είναι πηγή της δύναμης. Αυτές εκπροσωπούν την "Κοινή Γνώμη". Οχι τη δική τους. Οχι τα συμφέροντα ή τα πάθη των ανθρώπων που γράφουν την εφημερίδα. Οχι τις υπεροβουλίες τους, τις πικρίες τους, τις συμπάθειες ή αντιπάθειες τους, και τις περισσότερες φορές το πλεωνέμο συμφέροντας. Και οι πιο κομματικές και φωτιαστικές εφημερίδες τη θεά αυτή παρουσιάζουν στο κοινό και μιλάνε στ' όνομά της. Υπάρχει όμως η "Κοινή Γνώμη"; Λίγο αν εξετάσει κανείς βαθύτερα το ζήτημα, θα ιδεί πώς τέτοιο πράμα δεν υπάρχει. Πάρετε το πολιτειακό πρόβλημα. Κοινή γνώμη δεν υπάρχει. Άλλοι θέλουν τη Βασιλεία, άλλοι τη Δημοκρατία, άλλοι το Σοβιε-

τικό Σύστημα. Πάρετε το οικονομικό πρόβλημα. Άλλοι θέλουν να φορολογηθεί το κεφάλαιο, άλλοι θέλουν την έμμεση φορολογία. Άλλοι θέλουν προστατευτικό δασμολόγιο, άλλοι θέλουν ελεύθερο εμπόριο, οι ενοικιαστές θέλουν ενοικιοστάσιο, οι ιδιοχτήτες δεν το θέλουν. Άλλοι θέλουν μοιρασιά στα χτήματα χωρίς αποζημίωση, άλλοι θέλουν μεγάλα χτήματα ή μεγάλες αποζημιώσεις. Πού είναι η Κοινή Γνώμη; ... Πάρετε το εκπαιδευτικό πρόβλημα. Άλλοι θέλουν πλατειά και μακρόχρονη λαϊκή παιδεία, κοινή για όλα τα παιδιά, άλλοι πάλι θέλουν να χωρίζονται νωρίς τα παιδιά, πιλατειά και μακρόχρονη λαϊκή παιδεία, κοινή για όλα τα παιδιά, άλλοι πάλι θέλουν να χωρίζονται νωρίς τα παιδιά, που θα πάνε στη Μεσητή Παιδεία... Ισως όμως θα μπορούσε να πει κανείς, πως η Κοινή Γνώμη είναι η γνώμη των περισσότερων. Μα πρώτα-πρώτα αν ακριβολγήσει κανείς, και η γνώμη της πλειοψηφίας δε μπορεί να ονομαστεί "κοινή". Και έπειτα ποιος απ' αυτούς που μεταχειρίζονται το ειδωλο, εξακριβώνει πρώτα την πλειοψηφία;» (Δ. Γληνός, «Για να κατανοούμε την εποχή μας – Τύπος, Παιδεία, Κλήρος», «Αναγένηση», τ. 3, Νοέμβρης 1927).

◆ «Η εξουσία διαφθείρει»: αναρχικό μοττό του '70.

◆ Δαίμων Τυπογραφείου: Οχι διοίκηση Ομπάμα, αλλά κυβέρνηση Ομπάμα.

Βασιλής

◆ Συνδικάτο Ενέργειας «Εργατική Αλληλεγγύη» - Εκδήλωση-Συζήτηση – Ενημέρωση για τις εργασιακές και ασφαλιστικές σχέσεις – Ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και η απάντηση του κινήματος – Ομιλητές: Νίκος Φωτόπουλος (πρόεδρος ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ), Σωράντος Αλεξανδρής (μέλος ΔΣ ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ), Εκπρ. Αγωνιστικής Συνεργασίας (ΠΑΜΕ) – Αίθουσα Εκδηλώσεων ΕΚ Κοζάνης, Τετάρτη 3 Ιουλίου 20:00 μ (αφίσα)

Δυστυχώς, η εκδήλωση έγινε μακριά και δεν είχαμε τη δυνατότητα να κάνουμε ρεπορτάζ. Χάσαμε έτσι ένα διαγωνισμό αγωνιστικής πλειοδοσίας, ο οποίος πρέπει να είχε και τις ευτράπελες πλευρές του.

◆ Να χαμογελάς – Α (σύνθημα με μαύρο σπρέι)

Το σύνθημα γράφτηκε πρόσφατα στον τοίχο κτιρίου απέναντι από τα γραφεία της «Κόντρα», στην Αγαθούπολεως. Κοιτάζεις από το παράθυρο και δέχεσαι την προτροπή του συμπαθούς αναρχικού συνθηματογράφου, σε βαθμό που να σου 'ρχεται αυθόρμητα να φωνάξεις: όχι άλλο χαμόγελο, ρε παιδιά. Δεν νοιμίζουμε, πάντως, πως είχε εμάς στο στόχαστρο ο συνθηματογράφος, αν και κάποια στιγμή μας πέρασε από το μιαλό, γιατί ακούμε καμιά φορά την όποιη ότι η εφημερίδα μας τα παρουσιάζει όλα μαύρα, ότι συνέχει «γκρινιάζει» και τα παρόμοια. Απορρίψαμε την εκδοχή το σύνθημα να γράφτηκε για μας, γιατί η προσαναφερθείσα κριτική προέρχεται από χώρους της πολύχρωμης Αριστεράς, όχι από αναρχικός. Ετσι, μενούμε με την απορία: γιατί ένας αναρχικός μας καλεί να χαμογελάμε; Ισως να θέλει να μας υπενθυμίσει πως πρέπει να είμαστε θέσει αισιόδοξοι. Καμιά φορά, όμως, το πολύ χαμόγελο μπορεί να μας κάνει... χαζοχαρούμενους.

◆ Στο διάστολο τα κόμματα κι ο πατριωτισμός – Αυτόνομη οργάνωση – Αντιφασιστός! - Αντιφασιστική Συνέλευση αυτόνομε antifa (αφίσα)

Κόκκινου φόντου η αφίσα, περιλαμβάνει μια ολόκληρη ανάλυση με μικρά γράμματα, που πρέπει να σταθείς σε απόσταση ενός μέτρου για να τη διαβάσεις. Από μακριά, όμως, δεσπόζουν οι τρεις φράσεις που παραθέσαμε, που λειτουργούν εν ειδεί πρωτοσελίδου τίτλου. Αποτελούν τον πυρήνα του μηνύματος που θέλει να περάσει η συλλογικότητα που την εξέδωσε. Πώς διάστολο συνδέονται τα κόμματα κι ο πατριωτισμός; Και γιατί ειδικά ο πατριωτισμός (που ως έννοια προσλαμβάνεται διαφορετικά από όλους) και όχι, ας πούμε, ο καπιταλισμός; Κάπου στα ψιλά γράμματα υπάρχει και αναφορά στην ανάγκη αγώνων ενάντια στο κεφαλόπουλο, όμως θεωρήθηκε προσφανώς δευτερεύουσα, γ' αυτό και δεν μπήκε στους τίτλους, στα μεγάλα γράμματα. Πάμε παρακάτω. Αυτόνομη οργάνωση. Αυτόνομη από ποιους ακριβώς; Ας το παραβλέψουμε γιατί η αυτόνομη οργάνωση αμέσως μετά απόκτα και προγραμματικό περιεχόμενο: αντιφασιστός. Εδώ είμαστε, σία κι αράξαμε. Κόμματα κι πατριωτισμός ο αντίπαλος, αυτόνομη οργάνωση με αντιφασιστικό πρόγραμμα το αντίπαλο δέος. Χωρίς καν να μας περάσει από το μιαλό ότι όποιος ορίζεται ως «αντί» απλούστατα δεν έχει μελλον και προοπτική. Κι ότι ο αντιφασιστικός αγώνας είναι ένα περιορισμένο πεδίο, γιατί ο φασισμός παράγεται από τον καπιταλισμό, που είναι το μεγάλο πεδίο.

Πόσο γελοίοι μπορείτε να γίνετε;

Ο σαμαράς πήγαινε στο Βερολίνο έχοντας εκλιπαρήσει για μια συνάντηση με τη Μέρκελ. Οι άνθρωποι του το είχαν σχεδόν προεξοφλήσει και είχαν διοχετεύσει την «ειδήση» στα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ, αλλά, φεύ, η καγκελάριος δεν είχε ούτε ένα τέταρτο για τον Αντωνάκη το κανίς. Το πρόγραμμά της είναι πολύ φορτωμένο, γιατί στο πλαίσιο της προεκλογικής εκστρατείας που της έχουν σχεδιάσει συναντίεται με κάτι απτίθανους τύπους, προκειμένου να τραβηγκτούν βίντεο και

να βγουν φωτογραφίες. Ετσι, ο Αντωνάκης έμεινε με το παράπονο. Η Μέρκελ, όμως, αποφάσισε να μην τ

«Η εγκατάλειψη ανάβει (και θα ανάβει) τις φωτιές στα δάση» γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο σ' αυτή εδώ τη σελίδα. Πριν στεγνώσει το τυπογραφικό μελάνι οι πρώτες καταστροφικές δασικές πυρκαγιές χτύπησαν στην Αργολίδα (φωτογραφία), τη Βοιωτία, την Ηλεία. Κι ακόμα το θερμόμετρο δεν έγραψε σαραντάρια...

Το κόλπο το 'χουμε μάθει πια, οπότε δύσκολα παραμυθιάζαστε με το κλίμα αγωνίας που κάθε φορά δημιουργείται. Από την άλλη, έχουμε πάθει και κάποιου είδος μυθιδρασμό, με αποτέλεσμα να δεχόμαστε σχεδόν με απάθεια τα πάντα. Ειδικά όταν αυτά δεν αφορούν μεγάλες σαρωτικές περικοπές μισθών και συντάξεων ή γενικά χαράτσια. Ετσι και τώρα, περιμένουμε να πληρο-

φωνία τη Δευτέρα δήλωσε ο Στουντόρας λίγο πριν κλείσει η ώλη της «Κ». Αυτό σημαίνει ότι μέχρι την Κυριακή θα πρέπει να έχουν καταλήξει σε συμφωνία με την τρόικα και να έχουν ετοιμάσει ένα πολυνομοσχέδιο-σκούπα με διάφορες ρυθμίσεις, το οποίο -με γκρίνια ίσως- θα ψηφίσουν οι κυβερνητικοί βουλευτές (μάλλον και η ΔΗΜΑΡ, εκτός από κάποιες επιμέρους διατάξεις ίσως).

και τους δείχνει το χαρτί με τη «μαύρη τρύπα» του 2013 και του 2014 (ξεπέρασε ήδη τα δύο δισ. ευρώ) και τους λέει να προτείνουν μέτρα για την καλύψη της;

Από την άλλη, είναι γνωστό ότι αυτή τη σπηλή γίνεται συζήτηση για κάποιες εικρεμότητες που έχουν μείνει από προηγούμενες συμφωνίες. Γ' αυτό και η εμπλοκή παρουσίαζεται κυρίως στο ζήτημα των απολύσεων και των δια-

να «σηκώσει» μια νέα επίθεση κατά των συντάξεων; Αυτό είναι ένα πολιτικό ερώτημα, στο οποίο δε θ' απαντήσουν οι τεχνοκόρδες της τρόικας, αλλά τ' αφεντικά τους, οι ηγεσίες των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών κρατών και του ΔΝΤ. Μπορεί να τους αφήσουν να πέσουν και να πάνε για εκλογές. Μπορεί να τους δώσουν ένα τράπτο μερικών μηνών, για να φτάσουν μέχρι τις ευρωεκλογές.

Η κινεζοποίηση έχει ακόμη δρόμο

φορηθούμε ποιο θα είναι το ακριβές πακέτο στο οποίο θα καταλήξουν η κυβέρνηση με την τρόικα, σαν να περιμένουμε το αποτέλεσμα ενός ποδοσφαιρικού αγώνα στον οποίο δεν πάζει η ομάδα μας.

Επί μια ολόκληρη εβδομάδα δεχόμαστε έναν ψυσρό πόλεμο προπαγάνδας από τα ΜΜΕ: απελευθέρωση απολύσεων ζήτησαν από τον Βρούτση - τα βρήκαν σε όλα με τον Μπουμπούκο - στήλωσε τα ποδιά ο Κυριάκος. Στο τέλος, θα βγει κάποιος Τόμοσεν και θα δηλώσει ότι ποτέ η τρόικα δεν ζήτησε αυτά που έγραφαν οι εφημερίδες κι ότι με τους υπουργούς συνεργάστηκαν καλά και έφτασαν σε πολιτική συμφωνία.

«Πάμε για πολιτική συμ-

νάι ακριβώς θα περιλαμβάνει αυτό το νομοσχέδιο. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε και δεν παίζουμε την κολοκυθιά, όπως γνωρίζετε. Εκείνο που πρέπει να τονίσουμε, ανεξάρτητα από το περιεχόμενο που θα έχει το τελικό πακέτο, είναι πως η κυβέρνηση με την τρόικα συζητά νέα μέτρα και όχι ελάφρυνση των προηγούμενων. Αρά, η διαπραγμάτευση αφορά τους ρυθμούς βαθέματος της κινεζοποίησης και όχι την ανάσχεσή της. Είμαστε σίγουροι πως δεν διέφυγε της προσοχής σας το γεγονός ότι η περιβόλητη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση δεν συζητείται καν. Πώς να συζητήσουν τέτοιο ζήτημα οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης, όταν η τρόι-

θεσιμοτήτων στο δημόσιο (4.000 και 12.500 αντίστοιχα). Το φθινόπωρο, όμως, θα ξανανοίξει όλη η βεντάλια, καθώς θα γίνει η γερή επικαιροποίηση του Μνημόνιου, ενδυψει του προϋπολογισμού του 2014. Τότε δε θ' αρκούν ορισμένα επιμέρους μέτρα, τότε δε θα σηκώνει παζαράκια και αιτήμαστα για χρονικές ανάσες μερικών μηνών, αλλά πρέπει να παρθούν αποφάσεις. Τότε θ' ανοίξει σίγουρα το ζήτημα των συντάξεων, καθώς είναι κοινό μυστικό ότι τα ασφαλιστικά ταμεία είναι χρεοκοπημένα, διότι εισφορές δεν μπαίνουν, λόγω έκρηξης της ανεργίας και έκρηξης της εισφοροκλοπής και της εισφοροδιαφυγής.

Μπορεί αυτή η κυβέρνηση

αυτά είναι μελλοντικά σενάρια που δεν έχουν καμιά σημασία, γιατί αναφέρονται στην πολιτική διαχείριση και μόνο. Σε ό,τι αφορά την οικονομική και κοινωνική πολιτική, τα πρόγματα είναι δεδομένα. Η κινεζοποίηση έχει ακόμη δρόμο να διανύσει. Και στον τομέα της μείωσης μισθών και συντάξεων και στον τομέα των εργασιακών σχέσεων και στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής. Λίγο από εδώ, λίγο από εκεί, σήμερα το ένα, αύριο το άλλο, θα ξηλώνουν ό,τι απέμεινε. Οσο για την ανάπτυξη, αυτή προς το παρόν αποτελεί μακρινό ονείρο, λόγω της γενικότερης κρίσης που μαστίζει την Ευρώπη. Οταν έρθει θα πρέπει να τα βρει όλα έτοιμα.

Ανεξαρτησία από ποιον;

Ξεπερνώντας με χλευασμό τις μπούρδες των διάφορων Λαζαρίδηδων περί «ελληνικού BBC», που οσονούπω θα δημιουργηθεί υπό την εποπτεία του ανθρώπου των μινιαρχών Π. Καψή, ας σταθούμε σ' αυτό που αποτελεί κοινό τόπο όσων αναφέρονται στη «δημόσια» ραδιοτηλεόραση. Θέλουν, λένε, μια ραδιοτηλεόραση ανεξάρτητη. Ανεξάρτητη από την εκάστοτε κυβέρνηση συμπληρώνουν.

Παραλείπουν, όμως, να πουν ότι τέτοια ραδιοτηλεόραση υπάρχει ήδη. Οι μεγάλοι ιδιωτικοί ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί είναι ανεξάρτητοι από την εκάστοτε κυβέρνηση. Είναι, όμως, εξαρτημένοι από τα συμφέροντα των ιδιοκτητών τους, που κάνει το ίδιο. Το έργο το έχουμε παρακολουθήσει πολλά χρόνια τώρα. Τη μια περίοδο αποθεώνουν μια κυβέρνηση και μετά τη θάβουν. Εκτελούν συμβόλαια, εκβιάζουν πολιτικούς, ανεβοκατεβάζουν υπουργούς.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, ανεξάρτητη από το πόσο συμπαθής τους είναι μια κυβέρνηση, δεν υπάρχει περίπτωση να στραφούν ενάντια στον καπιταλισμό ως σύστημα. Είναι πάντοτε, με φασιστική ωμότητα, ενάντια στις λαϊκές κινητοποιήσεις, ενάντια στη λαϊκή αντιβία, ενάντια στις επαναστατικές δυνάμεις. Συγκυριακά μόνο, αν συνειδητοποιήσουν ότι ένας αγώνας τους έχει ξεπεράσει και δημιουργεί κινδύνους για τη σταθερότητα του συστήματος, θα τον «αγκαλιάσουν θερμά», ώστε με το σφιχταγγάλιασμά τους να τον πνίξουν, να τον οδηγήσουν σ' έναν άδικο συμβιβασμό.

Αυτοί που προβάλλουν την «πολιτική ανεξαρτησία» του BBC ή της γερμανικής ZDF «ξεχνούν» να μας πουν ότι αυτά τα κρατικά ραδιοτηλεοπτικά δίκτυα έχουν χτιστεί με βάση πολιτικές συμφωνίες ανάμεσα στα μεγάλα αιστικά πολιτικά ρεύματα της Βρετανίας και της Γερμανίας και ακολουθούν πιστά ορισμένους άγραφους κανόνες πολιτικών ισορροπιών, που έχουν διαμορφωθεί πριν από δεκαετίες. Είναι σαν τον άγραφο κανόνα που ακολουθείται στο Ευρωκοινοβούλιο, στην προεδρία του οποίου εναλλάσσονται χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες, ανεξάρτητη από τους συσχετισμούς που έχουν διαμορφωθεί σε κάθε συγκυρία (γι' αυτό είναι πρόεδρος σήμερα ο σοσιαλδημοκράτης Σουλτς, μολονότι οι Χριστιανοδημοκράτες ελέγχουν την πλειοψηφία).

Στην Ελλάδα δεν υπάρχει αυτή η μακρά παράδοση αστικού κοινοβουλευτικού «πολιτικού πολιτισμού». Ακόμα και στα χρόνια της μεταπολίτευσης, που ο κοινοβουλευτισμός λειτούργησε για πρώτη φορά ομαλά επί δεκαετίες, η κρατική ραδιοτηλεόραση αντιμετωπίστηκε ως φέουδο της εκάστοτε κυβέρνησης. Και δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι αυτό δε θα εξακολουθήσει και με τη νέα «δημόσια ραδιοτηλεόραση» που θα στίσουν. Γιατί διανύουμε μια περίοδο πολιτικής κρίσης και αστάθειας και είναι λογικό τα κυβερνώντα κόμματα να θέλουν ένα ακόμη βέλος στη φαρέτρα τους, να μη θέλουν να μοιραστούν το προνόμιο με τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Ομως, εκείνο που κυρίως πρέπει να επισημανθεί είναι πως, ακόμη κι αν φτιάξουν μια ραδιοτηλεόραση στα πρότυπα του BBC και της ZDF, αυτή δε θα είναι δημόσια, αλλά κρατική ραδιοτηλεόραση. Θα είναι μια ραδιοτηλεόραση στην υπηρεσία της κρατικά οργανωμένης αστικής τάξης. Εχθρική προς κάθε απελευθερωτικό εγχείρημα, εχθρική για τους αγώνες των εργαζομένων και των νέων, εχθρική σε κάθε κίνση που παραβιάζει την αστική νομιμότητα. Και μάλιστα, αν το εγχείρημα πετεύχει, η κρατική ραδιοτηλεόραση θα είναι πιο ύπουλη από την ξεφωνημένη ιδιωτική. Ανεξάρτητη, ίσως, από την κυβέρνηση, εξαρτημένη από την εξουσία.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατέλου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - Αθηνα

Γραφτείτε συ